

**Kültürümüz
kavgamızdır!**

Munzur Festivali/13

Wa u wuht
(Rüzgar ve
zaman)

Kültür-Sanat/12

Gezi anneleri,
Roboskî ve
Licelilerle
buluştu!

Zıman Azad/06

Kavga
bitmedi,
daha yeni
başlıyor!

İşçi-Köylü/04

"Yoksul
olabiliriz
ama buna
engel
olacağız!"

Yaşamın İçinden/02

Haftalık özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 109 Gerçekler devrimcidir!

10-16 Temmuz 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair...

Çare devlete "iyi" olanı taşımak değil, devleti demokratikleştirmek değildir. Devrim ile karşı devrim arasındaki mücadele devletin "bir biçimde" ele geçirilmesi mücadelesi değildir. Devlet için mücadele ne kadar radikal olursa olsun mevcut tartışmamız özgülünde ise ne kadar samimi olursa olsun halkın duygularına özü itibarı ile hizmet et-

mez, onun çıkarlarının gerçekleşmesine olanak vermez.

Devrimin başarısı devletin halkın eylemiyle parçalanmasındadır, ancak bu sayede halk kendi eyleminin sonuçlarını kavrama olanağı elde eder; bu sayede kitleler kendi eylemlerinin ürünü bir devletin, proleter devletin inşasına girişebilir.

Sentez/08

Özgür Gelecek'ten

**Aman "Başbakanımızı
çürütmeyelim",
sonra olay olur!**

Merhaba,

Adana'da Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nün Gezi İsyanı ile ilgili 28 kişi hakkında hazırladığı fezlekedede en önemli suç belirlendi: "Başbakanımızın Gezi Parkı olaylarında yaptığı açıklamaları çürütür mahiyette..." olması!

Hala farkında değiller sanırız, bu ülkenin devrimci, demokrat ve yurtseverlerinin işi bu! Bizim de aynı şekilde... Çünkü zaten kendisi oldukça çürük, eşitsiz, baskıcı, ayrımcı, katliamcı, asimilasyoncu olan bu sistemi tamamen çürütmeden demokratik ve özgür bir ülkeden bahsetmenin olanağı yoktur.

Biz bu sistemi, "çürütmezsek" daha çok Somalar, Roboskiler, Liceler yaşanır. Daha çok IŞİD'ler türer ve ortalığı kana boğar vs. İşte bu yüzden "çürütücü" yazı ve haberlerimizle karşınızdayız.

İyi okumalar!

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

İşçi direnişleri ve misyonumuz

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Güçleneceksek, ancak böyle...

Sayfa 07

Gündem

Zamanın ruhu: Mülk Allah'ındır!

Sayfa 03

Pusulâ

Ortadoğu şekillenirken...

Sayfa 11

Daha çok çürüyecekler!

Başbakanı "çürütmenin" suç ilan edildiği bir ülkede devlete seçimlerle "demokrasi" ihraç edileceği düşüncesi bir hayalden ibarettir! Bir taraftan Abdocan'ın mahkemesini kaçırma çalışıyorlar, Ethem'in davası hala sürüncemede, Berkin için devlet masraf yapmayacağını açıkladı. Diğer taraftan ise TC damgasını üzerinde taşıyan IŞİD Irak'ı kan gölüne çevirmeyi sürdürüyor, devlet Rojava ve Lice başta olmak üzere Kürdistan'ın dört parçasında baskısını artırıyor.

Daha dün Soma'da yüzlerce işçi katledildi ve "çalışma şartlarını düzeltme" adı altında taşeron sistemi yeniden düzenleyip karşımıza diktiler. Uğur Kurt'u cemevinde öldürüp, "görev gereği" dedikleri ve okul kitaplarına "Allah Alevileri aşağılık etsin" diye yazdıkları çok uzak değil. Silahların sustuğu bir dönemde Wan'da HPG gerillası Şervan'ı yaralı yakalayıp infaz eden bu devletin demokratikleşmesinin tek bir yolu vardır: Onu kökten çürütüp-yıkıp halkın demokrasisini iktidara getirmek... Ve bu da Gezi'de, Lice'de, Rojava'da sokağa dökülenlerin ellerindedir!

Emeğin sofrasında dayanışma ve coşku hakimdi

Bursa: Bu yıl 3.'sü düzenlenen **Geleneksel Bursa Devrimci Demokratik Sendikal Birlik Pikniği** 29 Haziran Pazar günü **Gemlik Haydariye Piknik Alanı**'nda gerçekleştirildi. Bursa, Mudanya ve Gemlik'ten otobüs ve minibüslerle piknik alanında buluşan yüzlerce kişi, dostluğu, dayanışmayı ve coşkuyu hep birlikte yaşadı. Her tarafın pankartlarla süslediği piknik alanı renkli ve canlı bir görüntü sundu.

Piknik, ortak sofrada kurulan kahvaltıyla başladı. Kahvaltının ardından DDSB adına "Hoşgeldiniz" konuşması gerçekleştirildi ve kitle devrim şehitleri adına saygı duruşuna davet edildi. Kahvaltı sonrası serbest zamanda kitlenin önemli bir bölümü müzik eşliğinde halaya dururken, bir bölümü ise top oynayarak eğlenceli zaman geçirdi.

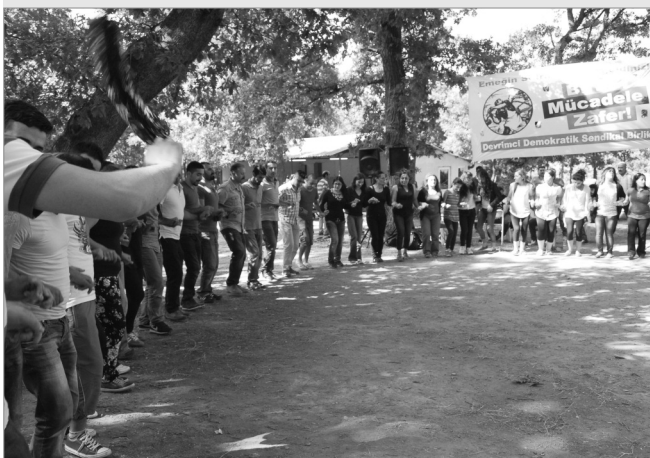
Bu sırada **Yeni Demokrat Kadın** faaliyetçilerinin çağrısıyla piknik alanında bir kadın toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda kadınların karşılaştığı sorunlar tartışıldı, çözüm yolları ve örgütlenme üzerine konuşmalar gerçekleştirildi.

Bir yandan öğle yemeği hazırlanırken, 12.30 gibi ise pikniğin sahne programı başlatıldı. DDSB imzalı "**Emeğin Sofrasına Hoşgeldiniz; Birlik, Mücadele, Zafer!**" pankartı önünde oluşturulan sahnede ilk olarak DDSB adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada işçi sınıfı nezdinde başta taşeronlaştırma, güvencesizlik ve sendikasılaştırma olmak üzere yaşanan sorunlar özetlenerek egemenlerin en son Soma ve Şişecam grevi karşısındaki tutumu ortaya konuldu.

DDSB adına konuşma ardından **Pınar Aydınlar** sahne aldı. Kitleyle birlikte türkü ve marşları seslendiren Aydınlar, devletin katliamlarına değinecek "**Sivas davası biz bitti demeden bitmez. Sivas'ta yaşanan acıyla Soma'da, Roboski'de, Lice'de yaşanan acı aynıdır, farklılıklarımız ne olursa olsun aynı baskı ve sömürüye maruz kalıyorsak işçi sınıfı mücadelesi bizim ortak noktamızdır**" dedi.

Öğle yemeğinin ardından kitle yine sohbetler ve yaşlı çocuk halat yarışıyla eğlendi. Ardından ise **Grup İsyen Ateşi** sahne aldı. "**Her Yer Taksim, Her Yer Direniş**" şarkısıyla dinletisine başlayan İsyen Ateşi madenciler için besteledikleri türkülerini de kitleyle paylaştı. Mezar yeri taşınan devrim şehidi Armenak Bakır'ı da selamlayan grup "**Karakoçan Kızıkoçan Olacak**" marşını söyleyerek devrim şehitlerini andı.

Program akışı içerisinde Yeni Demokrat Kadın ve Partizan'ın mesajları da okundu. Pikniği, işçi sınıfı mücadelesi ve DDSB'nin selamlandığı mesajlarda kadın mücadelesi ve devrimci mücadele üzerine vurgular yapıldı. Piknik programının son bölümünde ise "**Gezi'den Soma'ya Direniş ve Emek Mücadelesi**" konulu forum gerçekleştirildi. Serbest kürsüye çevrilen forumda Gezi, işçi sınıfı mücadelesi, sendikal bürokrasi, yerel yönetimler ve seçimler üzerine konuşmalar gerçekleştirildi, mesajlar iletildi. Planlandığı gibi işleyen piknik programı kitlenin dayanışması ve coşkusuyla verimli bir şekilde gerçekleşirken, çevre temizliğinin ardından piknik sonlandırıldı.

"Yoksul olabiliriz, ama buna engel olacağız!"

Nusayrilerin ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Tarsus'a bağlı Yeşil Mahalle'de (Musalla) önceden belirlenmiş evlere 18. madde imar uygulaması başlatıldı. Bu konuda mahalle halkını bilgilendirmek amacıyla 3 Temmuz günü bir panel düzenlendi.

Mersin/Tarsus: Asırlardan beri kendi ana topraklarında yaşayan toplumlar, gerek siyasi görüşlerinden gerek dini inançlarından ve sosyal durumlarından ötürü sürgünlere, göçlere mecbur bırakılmışlardır. Nedeni açıktır. Sistem yeni rant bölgeleri yaratmak için ezilen, sömürülen yoksul semtlerdeki halkın yaşam alanlarını dar etme gayesi gütmektedirler.

Egemenler, halka daha iyi koşullarda, refah ve temiz bir ortamda yaşayacakları yalanlarıyla gitmektedirler. Fakat geçmişte yaşanan örnekler baktığımız zaman durumun hiç de böyle olmadığı görülmektedir. İstanbul'da Romen halkının yoğunlukta yaşadığı Sulukule bölgesinin "kentsel dönüşüm" adı altında boşaltılıp, bölge halkının sürgüne uğraması ve çektiği sıkıntılar bunun en yakın örneği olarak karşımızdadır.

Şimdi de benzer bir süreci işletebilmek için Nusayrilerin ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Tarsus'a bağlı **Yeşil Mahalle'de (Musalla)** önceden belirlenmiş evlere 18. madde imar uygulaması başlatıldı. Bu konuda mahalle halkını bilgilendirmek amacıyla 3 Temmuz günü bir panel düzenlendi. Partizan okurları olarak bizim de içerisinde yer aldığımız Musalla Halk Meclisi tarafından düzenlenen panele Nükleer Karşıtı Platform üyesi Av. **Semra Kabasakal**, Tarsus Belediye Meclis Üyesi Av. **Derya Özınç**, Musalla Muhtarı **Emrah Kara** katıldı.

"Bu mahalleyi dağıtmak istiyorlar"

İlk olarak konuşan Av. **Derya Özınç**, "On kişiden bir kişi mağdur olabilir, bir kişi de olsa sorun vardır" diyerek söze başlarken, "Mahallenin tümünü karşılıklarına almak is-

temedikleri için mahalleyi üçe bölüp tebligat göndermektedirler" dedi. Ardından eline tebligatın ulaşmadığı mahalle halkına da bir gün tebligatın geleceğini dile getiren Özınç, 2005 yılında da böyle bir sorunla karşılaştığını ve itiraz dilekçesi ile imarın durdurulduğunu hatırlattı.

"Yarın bir gün imar projesi içerisinde bulunun ev, dükkan, tarla sahipleri ile toplantıda sizlere geçmişte olan yalanları dile getirebilirler" diyen Özınç, "Yani daha iyi evlerde oturabilirsiniz diyebilir ya da manevi değeri ile ölçülemeyecek kadar para verip 'git başka yerde ev, iş bul' deyip gönderebilirler" şeklinde örnekler verdi.

Daha sonra söz alan Av. **Semra Kabasakal**, "18. madde bir parseli imara uygun hale getirmektir. Gayrimenkul olsun olmasın, imar haline getirmeye çalışıyorlar. Alanımızın yüzde 35'ini alıp geriye kalanı farklı farklı yerlere dağıtıyorlar" diyerek bilgi verdi.

"İdare Mahkemesi ise bölünmüş olan yani belediyenin bilerek böldüğü her bir parsel için ayrı dava açmanız gerektiğini söyleyerek, işleri daha zor hale getiriyor" diyen Kabasakal, şöyle devam etti konuşmasına: "Belediyenin bu mahalleye yönelik yaptığı tüm çalışmalar açık ve nettir. Bu mahalleyi dağıtmak, kültürünü rengini dilini ırkını tamamen dağıtmaktır. Alanlarımızı satmaya ya da göç etmeye zorluyorlar."

Daha söz alan mahalle muhtarı **Emrah Kara** ise "Benim muhtar olmamdaki tek gaye buydu. Mahallenin sıkıntıları, benim de sorunumdur. Yan evdeki komşumdan tutun mahallenin sonunda oturan komşuma kadar herkesin sorunu beni ilgilendirir.

Ve bu bağlamda elimden gelen her şeyi yapacağım" diyerek bu süreçte üzerine düşen sorumluluğu yerine getireceğini söyledi.

"Yoksul olabiliriz, ama buna engel olacağız"

Ardından mahalle halkından **Yusuf Dönergüneş** ile yaptığımız sohbette Dönergüneş'in 18. madde uygulaması için düşüncelerini aldık. Dönergüneş, "Burada uygulanmak istenilen 18. madde uygulaması ilk değil. AKP hükümeti ile kentsel dönüşüm projelerinin başlangıcı olan 18. madde yoksul mahalleleri vuruyor. Bunlardan sonuncusu Musalla. Fakat bu son olmayacak ne yazık ki, bunların devamı gelecektir" dedi.

Bu projelerin, uygulamaların çeşitli yalanlarla süslenecek halka anlatıldığına değinen Dönergüneş, "Bunların işleri; inşaatçıların, büyük para babalarının işlerine yarayacak ranttır. Mahallenin geleceğini, sağlığını, yaşam alanlarını düşünen hiç kimse yok" dedi.

Hukuki mücadelenin başladığını, ama esas mücadelenin fiili mücadele olduğunu vurgulayan Dönergüneş, "Bu mahalle 100 yılı aşkın beraber yaşamaktadır. Evet, gecekondulu mahallesidir, fakat bu mahalle çok mutludur. Kapı açık uyuyabilmektedir. Komşusuna kendi evini bırakıp gidebilmektedir. Bu mahallenin kültürünün yok olması demek, gençlerin geçmişini yok sayması demektir. Kimliğini yok sayması demektir ve apartman hayatına alışması demektir. Yoksul olabiliriz, ama biz buna engel olacağız. Bizim en büyük sermayemiz emeğimizdir. Bir tane taş bile yıktırmayacağız. Bu mücadeleyi direnerek vereceğiz" diyerek sözlerini noktaladı.

ZAMANIN RUHU: "MÜLK ALLAH'INDIR!"

T. Erdoğan Cumhurbaşkanlığı adaylığını açıkladığı konuşmasında, doğruluğu tartışma götürür olan bir hikaye anlattı. Hikayeye göre 1994 yılında İstanbul'un yoksul mahallelerinde 7-8 yaşlarında bir kız çocuğuna gönderme yapıyor ve tüm çalışmalarında o çocuğun bakışlarının üzerinde olduğunu ilan ediyordu. Anlatılan bu hikayenin, seçimler açısından bir karşılığı olmakla birlikte, gerçekten yaşanıp yaşanmadığını bilmiyoruz. Ama bizim bildiğimiz ve Türkiye halkının önemli bir kısmının da gözleri önünde cereyan eden gerçek, Erdoğan'ın 14 yaşındaki Berkin Elvan'ın katledilmesinde birinci dereceden sorumlu olduğudur.

Erdoğan, "Ankara'da başbakanlık görevini yürütürken" karşısında Berkin'in "o masum gözler"i var mıydı ya da attığı "her imzada o gözler" karşısında mıydı veya gece yorgun başını "yastığa koyarken sabah uyanınca", Berkin'in "gözlerindeki heyecan, umut, parıltı, beklenti" hep karşısında mıydı bilinmez! Ama biz kesin olarak biliyoruz ki, **Berkin'in katili olarak Erdoğan'ı Cumhurbaşkanlığı koltuğu da aklamaz.** Onun, katilliliğinin yanında hırsızlık, yolsuzluk ve rüşvet pisliliğine boğazına kadar batmış olduğu gerçeğinin üzeri örtülemez.

Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığına adaylığını açıkladığı konuşmasında en dikkat çeken noktalardan birisi, daha konuşmasının başlangıcında; "alemlerin rabbi Allah'a hamd olsun. Mülkün sahibi Allah'tır. Zaferin sahibi sadece ve sadece Allah'tır" ifadesidir. Bu, tarihsel süreç içinde şekillenen ve gelinen aşamada Erdoğan'ın, gayet başarılı bir biçimde temsil ettiği sınıfları tekrar ettiğinin teorik ifadesi olarak okunmalıdır. Malum bugünkü Türkiye toplumu binlerce yıllık bir sınıfsallaşma üzerine kurulmuştur ve günümüzde zamanın ruhunun iktidar elitleri tarafından "yeni Osmanlılık" olarak şekillendirildiği bir aşamada, "mülkün Allahın olduğu" vurgusu son derece yerindedir. Bu kavram, diğer bazı göstergelerle (dini simgelerin kamusal alanda daha fazla görünür olması, Çamlıca'ya camii, tarihe ve özellikle Osmanlıya yönelik edebiyat, sinema, kültür vb. alanlarında sanatsal karşılığı tartışmalı ama propagandif yönü güçlü çalışmalar vb.) birlikte, devlet iktidarının AKP'de temsil edilmesinin somut bir ifadesi olarak görülmelidir.

Buradaki "mülk" kavramı, günümüz toplumunda kullanılan mal, sermaye kavramlarıyla sınırlı değildir. Bunları da içerecek biçimde iktidarla ilgilidir. Düzendir, müesses nizamdır! Kısacası Erdoğan, hırsızlığını, katilliliğini örtmek için Çankaya'ya sığınırken, aynı zamanda "devletlerinin temelini oluşturan mülkü de Allaha havale edip", iktidarını garantiye almak istemektedir. Erdoğan temsilcisi olduğu sınıfların ideolojik devamlılığının işareti olarak; örneğin Osmanlı hakim sınıflarının da "devlet egemenliğini" bir "mülk" olarak savunmalarında

görülmektedir. Osmanlılar "mülk" kavramını, mülkiyet anlamından çok yönetme, dünyevi otorite, tasarruf hakkı anlamında kullanmışlardır. Osmanlılarda devletin bu şekilde algılanması, beraberinde, devlet iktidarının müdahalesine sınırsız bir meşruluk tanımış ve özel mülkiyetin statüsünü tehlikeye düşürmüştür. Aslında bu durum -"mülk-devlet"- anlayışı, Osmanlılara özgü bir yaklaşım değildir. "Mülk-devlet" anlayışı örneğin Germen istilasından sonra Avrupa'da kurulan "barbar krallıkları"nda görülmüştür. Örneğin aynı durum Osmanlılarla benzer kaynaklardan beslenen ve aynı yapısal özellikler gösteren Selçuklu devleti için de geçerliydi. Bu devletlerde her türlü gayrimenkuller için özel mülkiyet vardı. Ancak devlet iktidarının "mülk-devlet" anlayışından kaynaklı olarak müsadere hakkı da bulunuyordu.

Osmanlı düzeninde, merkezi feodal iktidarın, kendi varlığını devam ettirebilmek için kullandığı, "mülkün esas sahibinin Allah olduğu" ve onu temsilen yeryüzünde temsilcisi aracılığıyla uygulamaya koyduğu mülk-devlet anlayışı, iktidarı elinde tutan gücün (günümüzde T. Erdoğan'ın) her türlü müdahalesine olanak sağlıyordu. Kuşkusuz ki Osmanlı yönetici sınıfları, bu eylemleri gerçekleştirirken "basit bir yaklaşımla" hareket etmiyorlardı. Gerek Bizans'tan ve gerekse de Arap İslam ve İran, Orta Asya'dan beslenmiş olan ve kendi katkılarıyla daha da güçlendirilmiş olan bir "ideolojik ve kültürel hegemonya"ya dayanıyorlardı. Osmanlı hakim sınıfı, devlet anlayışında oluşturulan bu "ideolojik ve kültürel hegemonya"yı sadece üretmekle kalmıyor, aynı zamanda onun yeniden üretilmesini ve hayata geçirilmesini de sağlıyordu.

Unutmamak gerekir ki buradaki mülk kavramı sadece mal, servet, zenginlik anlamında değil aynı zamanda **hâkimiyet, iktidar** anlamında da kullanılmaktadır. Söylem düzeyinde de olsa "Mülkün sahibinin Allah" olduğunun bugün Türk hâkim sınıfları tarafından da kullanılması, oluşturulan kültürel hegemonyanın tarihsel arka planını ve hakim sınıfların yüzyıllara dayanan, yönetme anlayışının sürekliliğini ifade etmesi açısından anlamlıdır ve Erdoğan'ın temsil ettiği kliğin ideolojik devamlılığı ve temsiliyetinin sürekliliğine işaret eder.

Sabahın bir sahibi var: "Sahipsiz-Sen"

Günümüzde Erdoğan söylemi aracılığıyla mülk-devlet anlayışının yeniden üretiliyor oluşu; Türk hakim sınıf klikleri arasında klik dalaşının tüm hızıyla sürmesi ve sermayenin el değiştirmesiyle birlikte bir bütün olarak başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen halkın, uygulanan ekonomik politikalarla mülkiyetsizleştirilmesi ile eşgüdüm içindedir. Erdoğan devletleştikçe iktidarını konsolide etmekte, Cumhurbaşkanı seçilip "yeni Türkiye"nin tek etkili ve yetkili ki-

şisi olmak istemektedir. Zamanın ruhu iktidarın sınırsız yetkiyle kullanılmasının aracı olarak, TC devletinin sınırsız yetkilerle yönetilebilmesinin yolu olarak mülkün "yeniden Allaha havale edilmesi"ni ortaya çıkarmaktadır!

Zamanın ruhu sadece hakim sınıfların binlerce yıllık devlet geleneğine dayanarak yönetme siyasetinde kendilerini yeniden üretmelerini değil aynı zamanda işçi sınıfı ve halk saflarında da yeni gelişmelerin yaşandığına işaret etmektedir. Erdoğan ve temsil ettiği klik devletleştikçe, işçi sınıfı ve halk giderek yoksullaşmaktadır! "Yeni Türkiye"de birileri zenginleştikçe, eşyanın tabiatı gereği birileri de yoksullaşmaktadır. "Yeni Türkiye" yağma, talan, rüşvet, yolsuzluk arttıkça buna karşı çıkanlar da bulunmaktadır. Gezi İsyanı tam da bu karşı duruşun, mülk-devlet anlayışının günümüzdeki yeniden üretimi olan faşist diktatörlüğe ve onun uygulamalarına itirazın somut göstergesi olmuştur.

Hakim sınıflar iktidarlarını devam ettirebilmek ve meşrulaştırmak için tarihsel birikimlerine atf yaparak kendilerini yeniden üretirken, işçi sınıfı ve halkımızın da benzer bir yönelim içinde olduğunu kaydetmek gerekir. Örneğin Gezi İsyanı sırasında ve sonrasında gündeme gelen ve "orantısız zeka" ürünü olarak tanımlanan sloganların devam ettiğine tanık olmaktadır. 28 Haziran'da Ankara'da Adalet Bakanlığı ek bina inşaatında çalışan, 4 aydır almadıkları maaşları için eylem yapan ve herhangi bir sendikada örgütlü olmayan işçilerin, eylemlerini duyurmak için binaya astıkları pankarta "Sahipsiz Sen" imzası attıklarına tanık olduk! Çapulcuların zekasına methiyeler dizen kimi çevrelerce "basit, kültürsüz ve okumamış" olan bu inşaat işçilerinin "orantısız zekası" görülmemiş ve dolayısıyla propaganda edilmemiş olsa da; bu işçiler çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir.

Hakim sınıfların gücü, işçi sınıfının örgütsüzlüğünden, "sahipsiz"liğinden gelmektedir. Türkiye işçi sınıfı başta olmak üzere, halkın örgütsüzlüğü, hakim sınıfların mülk-devlet anlayışıyla sürdürdükleri iktidarlarının yeniden üretimini kolaylaştırmaktadır. Oysa Türkiye işçi sınıfı ve halkı bu ülkenin gerçek sahibidir.

Yarattıkları değerlerle bu çarkın dönmesini sağlamaktadırlar. "Sahipsiz-Sen" olarak kendilerini tanımlayan işçi sınıfının "geleceğin kendi ellerinde olduğu"nun bilincine varabilmesi, ona "dışarıdan götürülecek bilinçle" sağlanabilir. Bu gerçekleştirilebildiği yani Türkiye işçi sınıfı kendi gücünün farkına varabildiği oranda rahatlıkla görülebileceği üzere güneşli güzel günlerin sabahlarının sahibi olmaya adaydır. Adaydır çünkü "Sahipsiz-Sen"i pankartının altına yazabilen bir sınıfın sabahı kazanma ve geleceği yaratma iradesi vardır.

TC devletinin (ve onun "sahibi" olmaya soyunan Erdoğan'ın) işçi sınıfına bakışı son olarak Soma işçi katliamında net olarak ortaya çıktı. Ama aynı iktidarın halihazırda Alevilere, kadınlara, Kürtlere kısacası kendinden olmayan herkese bakışı ortadadır. Örneğin TC devleti, iç ve dış koşulların zorladığı koşullarda, içte kendini yeniden tahkim edip, Erdoğan önerliğinde müesses nizamını yeniden örgütlerken, en önemli sorunlardan biri olan Kürt ulusal sorununa çözüm adı altında halen "terörün" sona erdirilmesinden bahsetmektedirler.

Hakim sınıflar Kürt meselesine yönelik yasal düzenleme yaptıkları koşullarda, yasanın kapsamından ziyade ya da daha doğrusu devletin "çözüm" olarak ortaya koyduğu iradenin karşısında Kürtlere düşen pay yine **mücadeledir**. Kürtler barışırken bile mücadele etmek zorunda kalmaktadırlar. Çerçeve yasa olarak tanımlanan düzenlemede bütün yetki (mülk-devlet anlayışına uygun olarak) Erdoğan'a verilmekte ve onun atacağı adımlara tabi kılınmaktadır.

Sonuç olarak hem ülke içinde hem de içinde bulunduğumuz coğrafyada son yaşanan gelişmelerin de açıkça gösterdiği gibi silahlı gücü olmayan bir örgütlenmenin bu coğrafyada hiçbir anlamı olmadığı bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bu topraklarda çelişkilerin keskinliği beraberinde silahlı mücadeleyi ve buna uygun bir örgütlenmeyi zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla bu görevleri kapsamayan, silahlı mücadeleye ve örgütlenmelerine öncelik tanımayan, bunun için iradi adımlar atmayan siyasi bir pratik gevezelikten öteye geçmez. Zamanın ruhu gevezeliği reddetmektedir.

“Emeğimizi ucuzlatan göçmen işçiler mi?”

İzmir: Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği ile İşçi Hakları Derneği 5 Temmuz günü İzmir’de nefret söylemi ile pek çok baskıya maruz kalan Suriyeli işçiler konulu bir panel düzenledi. Ahmet Piriştina Müze Merkezi’nde bulunan işçiler özellikle son zamanlarda artan Suriyeli işçilere dönük saldırıları

tartışmak ve çözüm yolları için birlikte mücadele etmek amacıyla bir panel düzenledi.

“Emeğimizi ucuzlatan göçmen işçiler mi?” başlığıyla yapılan panelde, Suriye’deki savaştan kaçan ve Türkiye’nin pek çok şehrine göç eden Suriyelilerin yaşadığı sorunlar hakkında bil-

gi verilirken, en son Suriyeli genç bir işçiye İzmir ayakkabıcılar sitesinde diğer işçilerin tecavüz etmesi üzerine Ayakkabılar Sitesi’nde yoğun bir nefret söylemi geliştiği dile getirildi.

Patronların işçilerin emek gücünü çok düşürürken, bunun nedeni olarak Suriyeli işçileri göstermesi, işçilerin hedefine Suriyeli işçileri koymasıyla işçiler arasında bir düşmanlık yaratılmaya

çalışıldığı belirtildi.

Ayakkabıcılar sitesinde çalışan kundura işçileri söz alarak Suriyeli işçilerin hangi koşullarda çalıştırıldığı dile getirildi. Önümüzdeki günlerde site içinde işçiler arası diyalogu geliştirmek, nefret söylemi ile ötekileştirilen Suriyeli işçilerin ucuz emeğin nedeni anlatmak açısından bir toplantı, söyleşi düşünüldüğü açıklanarak panel sonuçlandırıldı.

Şişecam işçileri Ankara’da seslerini duyurdu

Ankara: 5800 şişecam işçisinin grev haklarının gasp edilmesine karşı günlerdir eylemler yapan işçiler çeşitli illerden Ankara’ya gelerek 1 Temmuz günü

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde bir eylem gerçekleştirdi. Oldukça coşkulu bir şekilde geçen yürüyüş Bakanlık önünde yapılan basın açıklamasıyla devam etti. Bakanlık önünde yoğun bir polis barikatı kurulduğunu gören işçiler polisleri yuhalayarak protesto etti.

Kristal-İş Genel Başkanı **Bilal Çetintaş**, hükümetin grev erteleme yasası ile işçilerin grev haklarını ellerinden almaya çalıştıklarını ifade ederek, bu durumda sendika anahtarını bakanlığa teslim edeceklerini belirtti. Hükümetin işçilere karşı keyfi tutum geliştirdiğini ve haksızlık yaptığını belirten Çetintaş, “Elimizi kolumuzu bağladıklarını sananlar, mücadelemize devam edeceğimizi unutmasınlar” dedi. Ardından siyah kurdeleli bir anahtar bakanlığa teslim edilerek eylem sonlandırıldı.

İşçiler düşük ücret istemiyor

H. Merkezi: Karabük’ün Safranbolu İlçesi’nde Karayolları 153. Şube Şefliği’nde çalışan 60 taşeron işçisinin maaşları bağlı oldukları taşeron firma tarafından düşürüldü. Bunun üzerine 4 Temmuz günü 153. Şube Şefliği bahçesinde toplanan işçiler alkış ve zılgıtlar eşliğinde tepkilerini gösterdiler.

İşçiler adına konuşan **Şaban Özkeseoğlu**, firmanın aldığı mallardan zarar ettiğini, zararı karşılamak için de çalışanların maaşından kesmeye çalıştıklarını belirtti. Tatil günlerinde dahi çalışmalar için baskı yapıldığını vurgulayan Özkeseoğlu, kadrolu olmadıkları için ezildiklerini ve yemek, yol, mesai gibi haklarını alamadıklarını belirtti.

Ulaşım işçileri kazandı

H. Merkezi: İstanbul Halkalı’daki Gümrük Müdürlüğü’nde 20 saatte varan çalışma süresine isyan eden işçiler ve küçük gümrükleme şirket sahipleri 29 Haziran’da iş bırakma eylemi başlatmıştı. 10 gün boyunca ihracat çıkış işlemlerinin yapılamadığı Gümrük Müdürlüğü’nde işçi temsilcileri ile müdür arasında yapılan görüşmeden olumlu sonuç çıktı.

Gümrük müdürü, bakanlık ve Uluslararası Nakliyeciler Derneği’nin eseri olan düzenlemeyi, işçilerin ve küçük şirket sahiplerinin talepleri doğrultusunda değiştirme kararı aldı. Kararın ardından iş bırakma eylemlerini sonlandıran işçiler, “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” sloganlarıyla gümrük sahasında yürüdü.

Cam işçileri: Kavga bitmedi, daha yeni başlıyor!

Mersin: TİS görüşmelerinin tıkanması sonucu Kristal-İş Sendikası öncülüğünde Trakya Cam, Şişecam, Anadolu Cam ve Paşabahçe Cam işçileri grev kararı almışlardı. 10 farklı şehirde bulunan cam fabrikalarında Kristal-İş Sendikası öncülüğünde kararı alınan greve toplam 5800 işçi katıldı. Yaklaşık 7 gün süren bu grev, bir şekilde medya aracılığı ile örtbas edildi. Ancak ne var ki grevin gücü bunu da yıktı. Tüm çabalar boşa düştü. Bu kez de Bakanlar Kurulu bir hafta sonu 27 Haziran günü, “güvenliği bozucu ve tehdit edici” gerekçesi ile grevi 60 gün süreyle erteledi, fiili direnişi “yasadışı” ilan etti.

Bu durum karşısında özellikle Mersin’de işçiler AKP il binasına bir yürüyüş gerçekleştirerek tepkilerini dile getirdi. Kolluk güçlerinin tüm engellemelerine rağmen gerçekleştirilen eylemde işçiler hükümete uyarıda bulundular. Haykırmamanın ve direnmenin tek yol olduğunu gösteren cam işçileri alınan ortak kararla iş başı yaptılar. Özgür Gelecek gazetesi olarak işçilere düşüncelerini ve hedeflerini sorduk.

Konuştuğumuz işçilerin hepsi grevi bırakmadıklarını pes etmediklerini sadece süreci beklediklerini söylediler. Yargıtay’ın vereceği kararı bekleyen işçiler “Bizler, haklarımızı kazanmak ve bu kazanımları korumak için canımız pahasına mücadeleye devam edeceğiz. Sektörde dünya dördüncülüğünü hedefleyen bu kurumda bizim aldığımız maaş ve kağıt üzerinde görünen ama özde olmayan sosyal güvence-

miz, çalışma koşullarımız gerçekten trajikomik ve bir o kadar da işler acıdır. 60 derece sıcakta çalışıyoruz, kimyasalların içinde bulunuyoruz ve bunlara rağmen taleplerimiz karşılanmıyor. Bu durumda bizim direnmekten ve hakkımızı söke söke almaktan başka çaremiz kalmıyor” diyerek süreci özetlediler.

Bu grevden başarıyla çıkacaklarını ve talep ettikleri hakları kazanacaklarını belirten işçilerin rahatsız oldukları birkaç sorun da bulunuyor. Bu sorunu ise şu şekilde ifade ediyorlar: “Biz kendi aramızda dayanışmayı tam olarak oluşturamadık. Nedeni şu: grev zamanı herkesin bir arada olması ve dimdik durması gerekir. Fakat grev zamanı tatile giden, dayanışma zamanı arkadaşlarını yalnız bırakan çok oldu aramızda. Bu da bizlere ezen patrona çeşitli kozlar sunuyor. Ve bir diğer durum istirahat raporu alan arkadaşlarımızın maaşının kesilmesine de karşı çıkmıştık. Bu talebimizin meşru olduğu yasalardan da ispatlıdır. Ama aramızdaki arkadaşların bu durumu suiistimal ettiğini ve hasta olmadığı halde gidip rapor aldığını gördük. Bu da bizleri

olumsuz yönde etkiliyor. Hal böyle olunca işçilerin arasında da ikilik çıkıyor ve grev bölünüyor. Biz ilk başta içimizdeki zedelenmeye karşı çalışma yapmalıyız ve yapıyoruz. Biz patrona karşı mücadele ederken aynı zamanda kendi

içimizdeki yanlışlara karşı da mücadeleye ediyoruz. Fakat bilinmeli ki bizim mücadelemiz haklı ve meşrudur. Bundan kimsenin şüphesi olmasın. Bizim için dışarıdan bakanlar ‘bunlar yüksek maaş almalarına rağmen neden grev yapıyorlar? Rahatlık mı battı?’ diyorlar. Dışarıdan biz yüksek maaş almıyorduk gibi gösteriliyor. Ama aramızda asgari ücret altı alanlar ve asgariye yakın olanlar da var. Bizim aldığımız maaş da 900 TL. Türkiye şartlarında bu parayla geçinmek ne kadar kolay? Şu bilinmeli ki hiçbir şey dışarıdan görüldüğü gibi değil. Herkes insanların neden isyan ettiğinin nedenlerini bir araştırırsa gerçekleri görecek. Mesele sadece maaş değil.”

Kamuoyunu direnişe destek vermeye çağıran işçiler sürecin henüz sonuçlanmadığını, direnmekten hiçbir şekilde çekinmediklerini dile getirerek yeni süreçlere her daim hazır olmak gerektiğini söylüyorlar. “Her grev bir savaş okuludur” diyen Marksizm’in büyük ustaları bugün işçi sınıfının mücadelesinin devrimci saflarda yankı bulmasını kaçınılmaz zorunluluk olarak göstermektedir.

Tanrıverdi’de işçiler direniyor

H. Merkezi: Lüleburgaz’da Tanrıverdi Apre ve Boya Sanayi A.Ş.’de işten çıkarılan 20 işçi direnişe geçti. Tekstil-İş Sendikası’nın uzun zamandan bu yana faaliyet yürüttüğü fabrikada patron, işçilere DİSK’e değil Teksif’e üye olmaları için baskı yapıyordu.

Baskılara boyun eğmeyen işçiler 30 Haziran günü direnişe geçti. Direnişteki işçilere destek veren fabrika içindeki işçiler patronun çağırdığı jandarma tarafından baskı altına alınmak istendi. Ancak işçilerin kararlı duruşu baskıları boşa çıkardı.

“Sahipsiz-Sen” işçisi kazandı

H. Merkezi: Taşeron yasasında yapılacak düzenlemeler görüşülürken, Adalet Bakanlığı ek

binasının inşaatında çalışan ve 4 aydır maaşlarını ve sosyal güvencelerini alamadıkları için iş bırakan işçiler direnişi kazandılar.

Maaşları ve sigorta primleri ödenmeyen taşeron inşaat işçileri 2 günlük iş bırakma ve açlık grevi eyleminin sonrasında patron ve yüklenici firma ile yapılan görüşmenin ardından hem maaşlarını hem de yatırılmayan sigorta primlerini aldı.

Zeytinlikler sermayeye peşkeş çekiliyor

yağı fabrikası dışında zeytinlerin bitkisel gelişimine engel teşkil edecek kimyasal atık, toz, duman bırakan tesis ve işletme yapılmazdı.

Durum bu olunca egemen-

Yaşam alanlarını HES ve madenlerle talana doymayan egemenler, şimdi de zeytinliklere gözünü dikmiş durumda. Sadece zeytin yağı fabrikası kurulmasına izin verilen zeytinlikler, yeni yasa tasarısı ile korumaya alınıyor gibi gösterilerek yeni rant alanlarına kapı açılacak! Aslında hükümet, 2009 yılında yine zeytinlikleri hedefine alıp teklif olarak önermişti fakat çevre örgütlerinin ve derneklerin yoğun tepkisini üzerine önerisini geri çekmek zorunda kalmıştı. Şimdilerde ise, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı 16 Haziran 2014 günü "Toprak Bayramı"nı kutlarken, "bayram hediyesi" olarak hazırladığı yasa tasarısıyla zeytinlikleri de ranta açtı.

Bu önergeden önce; "Zeytinliliğin İslahı Ve Yabanilerinin Aşılınması Hakkında Kanun" a göre zeytinlik alanları daraltılmıyordu. Zeytinlik alanlarının en az bir kilometre yakınlarına dahi koyun-keçi ağılı yapılması ve bu alanlara her türlü hayvan sokulması yasaktı. Hatta zeytinlik arazilerin içerisine ve bu arazilere en az 3 kilometre aralıkta zeytin-

ler kendilerine rant alanı açacak enerji ve madencilikle, zeytin alanlarını talan edecek yeni bir yasa tasarısına ihtiyaç duyuyordu. Doğallığında sermayedarların iştahını açan ve ayakkabı kutularını dolduracak olan yeni enerji ve maden kaynağı olan zeytinlikleri bir şekilde peşkeş çekmek için bir hamle yapması gerekiyordu. İşte bu noktada devreye, Başbakanlık'tan TBMM'ye gönderilen, "Elektrik Piyasası Kanunu İle Zeytinliliğin İslahı Ve Yabanilerinin Araştırılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile zeytinlikleri gelecekteki enerji yatırım yerleri haline getirmek için bir hamle yapılmış oldu. Yani amaç, rant odaklı ticari çalışmaların göz bebeği olan enerji şirketlerin gelirini artırmak, çevreyi ve doğayı hiçe sayarak en az yatırımla en çok kâr elde etmek için bütün engelleri ortadan kaldırmaktır.

"Yeni tasarı" ile zeytinlikler yerle bir edilecek!

Yasa tasarısının, sermayedarların ağızını sulandıran planlarına

katkısı saymakla bitmiyor. Şöyle ki, tasarıda yer alan "zeytinlik saha" tanımlaması ile 25 dekar dan küçük sahalar, artık zeytin sahası sayılmayacak! Ülkemizdeki zeytin sahalarının ortalama büyüklüğünün 12 dekar olduğu gerçekliğini göz önünde bulundurursak, ülkedeki zeytin ve zeytinyağı üretimine indirilen darbenin büyüklüğü ayyuka çıkmış olur. Yani bu şekilde neredeyse zeytinliklerin yarısından fazlasını kanun "korumasının" dışına çıkarılıp talana açılmış olacak.

Yeni yasa tasarısıyla Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu'nun "uygun görmesi" koşuluyla jeotermal kaynaklı teknolojik sera yatırımları, elektrik, metalik madencilik, petrol ve doğalgaz arama, savunmaya yönelik stratejik ihtiyaçlar, kamu yararı gözetilerek yol altyapı ve üst yapı vs. uygulamalarda bulunulacak yatırımlar için Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından izin verilebilecek. 3573 Sayılı Kanun'daki koruyucu hükümler, çevre için verilen mücadelede yargı karşısında dikkate alınan en önemli kanundur, bu kanundaki değişikliklerin çevre ve doğa talanı dışında hiçbir faydası yoktur.

Tasarı kanunlaştığı takdirde, tarım arazileri, HES'lerle talan edilen arazilere bir de zeytinlik eklenmiş olacaktır. Bizler biliyoruz ki, bu halk Gezi İsyanı'ndan aldığı güçle zeytinlik alanlarının rant ve talan alanı olmasına müsaade etmeyecektir.

Emekçinin
Gündemi

İşçi direnişleri ve misyonumuz

İşçi direnişleri lokal birçok alanda devam ediyor. MT reklam işçileri 40 günü aşkın süredir Gebze ve Düzce'de fabrikaların önünde direnişlerini sürdürüyor. Şişecam işçilerinin grevi devlet tarafından yasaklandı. AKP ve CHP'li belediyelerin seçimlerin ardından ilk icraatı olan işten çıkarmalara karşı işçilerin direniş engellenmeye çalışılıyor. Ceylanpınar'da işten çıkarılan 140 işçi, bu örneklerden sadece biri. Yine SÜTAŞ işçilerinin direniş ve SÜTAŞ ürünlerinin boykot edilmesi noktasında alınan karar noktasında adımlar atılması gerekiyor. Burjuva medya ise işçi direnişlerine dair hiçbir haber yapmadığı gibi eskaza yaptığı haberleri ise egemenlerin çıkarları doğrultusunda halkı yönlendirmek için yapıyor. Devlet eşrafı da bekasını tehdit eden/edecek olan işçi sınıfının öfkesinin farkında ve öfkenin gelişimini engellemek için türlü önlemi almaya çalışıyor. Tablo buyken bizler de uzun süredir gazetemizin sayfalarında işçi direnişlerine destek olmanın önemine dair vurgularda bulduk. İşçi direnişlerinin neden desteklenmesi gerektiğini defalarca ifade etmiş olduk.

İşçi direnişlerinin sınıf mücadelesi açısından çok önemli olduğunu; hem direnişçi işçiler hem sınıfın kendisi için kapsamlı dersler içerdiğini biliyoruz. Direnişçi işçiler için bir okula dönüşmesi gereken, yer yer dönüşen, direniş alanları genellikle sadece sendikaların inisiyatifine bırakıldığı içindir ki pasif, durağan hatta bıktırıcı, sıkıcı alanlara dönüşmekte; bu alanlarda direnişçi işçilerin motivasyonu düşmekte işçiler direnişlerden öğrenmeden direnişler sonlanmış olmaktadır. Böyle direnişler ekonomik kazanımlarla sonuçlanmış olsa dahi politik olarak kalıcı bir kazanımdan bahsetmek mümkün olmamaktadır. Elbette ki en geri direnişlerde dahi sınıf çıkarları açısından önemli deneyimler kazandığımızı yadsıyamıyoruz. Ancak bahsetmeye çalıştığımız esas konu, direnişlerin sınıf mücadelesi için gerçek bir okula dönüştürülmesinde devrimci görevlerimizdir. Sendikaların görev savma mantığı ile yaptıkları basın açıklamalarının bir başka versiyonla ama kesinlikle yanlış anlayışla devrimci saflarda da filizlenmesi müdahale etmemiz gereken bir zaaf olarak karşımızda duruyorken gazetemizde bu konuya dair yazmaya esasta da DDSB içinde tartışmaya devam edeceğiz.

İşçi sınıfı mücadelesi açısından direnişlerin politik kazanımları esasta durmaktadır. Direnişteki işçilerin direnişlerin ardından işyerlerine dönüş süreçleri direniş alanlarından elde edilen ya da edilemeyen deneylerle olacaktır. Direnişlerde ne kadar öğrendiysek o kadar işyerlerine bilgi ve deneyimlerimizi taşıyabiliriz. Devrimcilerin direnişlere destek olması kazanımla sonuçlanıncaya kadar inatla ve sabırla direniş alanına katılması, işçilerin içinde olması sınıf devrimcilerine bir zorluk olarak görülmemeli ekstra iş olarak algılanmamalıdır. Direnişleri kavramadaki sıkıntılı yaklaşımlar muhakkak sınıf mücadelesine zarar vermektedir.

Sendikaların direnişlere dair ortaya koyduğu pratik muhakkak sınıf mücadelesinde bugün geldiği durumdan bağımsız olmadan işçilerin öfkelerini pasifize etmeye yönelik olarak devam etmektedir. Sendikal bürokrasinin, sınıfa ihanet içersinde olan sendikaların, sınıf devrimcilerini direniş alanlarında görmek istememeleri normaldir zira mevcut konumlarını kaybetmek istememektedirler. Bugün sendikalı olabilmek için direnen işçilerin, ekonomik ve sosyal hakları için yürüttükleri direnişlerinin bir hedefi patronlar-hakim sınıflarken diğer hedefini sendikalar oluşturmaktadırlar. Yatağan işçilerinin Türk-İş'i işgali bu duruma örneklerden sadece birisidir. Soma'nın ardından maden işçilerinin sendikaya yönelen ve istifa etmeye kadar ilerleyen süreç böyle okunmalıdır. Hal böyleyken sınıf devrimcilerinin misyonunu kavraması gerekmektedir.

Direnişlere destek için yapılan eylem-etkinlik sınıf mücadelesine kazanım olarak dönecektir. Haftada bir yayın götürülerek, ayda bir yapılan ziyaretlerle direniş alanlarının değiştirilip dönüştürülmesi mümkün değildir. Bizler işçi sınıfının direnişlerini desteklemeyi işçilere yardımcı olsun diye değil sınıf mücadelesini güçlendirmek için istiyoruz.

Bu sebeple direnişlerde sınıf bilinçli işçiler olarak yerimizi almalı, öncülük misyonumuzu kavrayarak müdahale etmeliyiz. Bunu yaparken plansız-programsız yapılan hiçbir çalışmanın başarıya ulaşmayacağını görmeliyiz.

Köylüler DEDAŞ'ı ateşe verdi

H. Merkezi: DEDAŞ T. Kürdistanı'nda elektrik kesintileri ile yaşamı zorlaştırıyor. Amed, Riha, Merdîn, Êlîh (Batman), Sêrt ve Şirnex'te ülke ortalamasının 3 katı elektrik kullanıldığını iddia eden DEDAŞ, kaçak elektrik oranının yüzde 75'in üzerinde olduğu, kırsal kesimlerde bu oranının yüzde 90 seviyesine aştığını söyleyerek, elektrik vermeyeceklerini açıkladı.

Bunun üzerine halk sokaklara döküldü. İlk olarak 28 Haziran'da Merdîn'in ilçelerinde de DEDAŞ'ın bankalardaki tarımsal destekleme primlerine elektrik borçları nedeniyle bloke koydurmasını protesto eden köylüler, kurum binasında eylem gerçekleştirmişti. Derik ve Kızıltepe ilçesindeki protestolarda, kolluk kuvvetleri halka saldırmış, çatışmalar yaşanmıştı. 30 Haziran günü de Şirnex'in Silo-

pi ilçesinde DEDAŞ binasının ateşe verilmesinin ardından, Amed'de Riha yolu üzerinde DEDAŞ merkez binası köylüler tarafından basıldı.

"Elektrik kesintisi nedeniyle su sorunu var" Êlîh'te ise son haftalarda DEDAŞ'ın elektrik kesme uygulamaları sonucu yaşanan su kesintileri tepki konusu oldu. Bunun üzerine 30 Haziran günü belediye eşbaşkanları bir basın toplantısı düzenledi. Êlîh Belediyesi Eşbaşkanı **Gülistan Akel**, yıllardır kalıcı bir çözüm bulunmayan sa-

lının ve elektrik kesintileri nedeniyle su pompaları devre dışı kalan belediyelerin buldukları kente su vermekte zorlandığını dile getirdi.

29 Haziran günü Güneydoğu Anadolu Dernekler Federasyonu (GÜNFIAD), sıcaklığın 50 derecesini bulduğu Kürt illerinde DEDAŞ yetkilileri tarafından elektriklerin keyfi olarak kesilmesinin kabul edilemez olduğu tepkisinde bulunarak "Dillerinden sözde vatan, millet ve memleket meselesini düşürmeyen yetkililer artık bu rezalete bir son vermeli-dir" çağrısını yaptı.

Korucular Merdîn'de 4 kişiyi katletti

H. Merkezi: Merdîn'in Ömerli ilçesine bağlı Bafawa (Kayadere) köyünde 3 Temmuz günü korucular 4 kişiyi katletti. '90'lı yıllardan itibaren bölgede koruculuk yapan Güven ile Akgül ailesi, bir dönem kendileri de koruculuk yapan Budak ve Demirkıran ailelerine yıllarca baskı uyguladı. Budak ve Demirkıran'ın koruculuğu bırakması ve yerel seçimlerde BDP'ye oy vermesi ile birlikte üzerlerindeki baskılar artarken baskılara daha fazla dayanamayan Budak-Demirkıran ailesi ile Güven-Akgül ailesi arasında son süreçte sık sık kavga çıktığı öğrenildi.

3 Temmuz günü ise husumeti gidermek için İskenderun'dan köye gelen Ahmet Budak, kardeşi İzzeddin Budak, dayıları Celil Demirkıran ve Fidan Budak Akgül-Güven ailesine mensup korucular tarafından uzun namlulu silahlarla açılan ateş sonucu katledildi. Aynı aileden 6 kişi de yaralandı. Katliamda ölenlerin yakınları ise Ömerli Karakolu'na daha önceden tedbir alınması yönünde istekte bulduklarını ancak dikkate alınmadıklarını, tam tersi yönde korucuların desteklendiğini ifade ettiler.

Gerilla Şervan Koçer infaz edildi!

H. Merkezi: 3 Temmuz günü Wan'ın Başkale ilçesinde çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG gerillası **Şervan Koçer** ile ilgili Halk Savunma Merkezi Karargah Komutanlığı tarafından açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada Şervan Koçer kod adlı HPG gerillasının **Alican Erikmen** olduğu belirtilirken Türk Genelkurmay Başkanlığı'nın "*İran ordusu ile çatıştılar*" açıklamasının gerçekleştiği yansıtıldığı açıklandı.

ANF'de yayımlanan açıklamada, "*Arkadaşımızın anısını mücadeleyi başarıya taşıyarak yaşatacağımızın sözünü veriyoruz. Ailesine ve tüm Kürdistan halkına başsağlığı diliyoruz. Ateşkes koşullarına rağmen hunharca kurşuna dizilerek katledilen Şervan yolunun hesabı mutlaka sorulacaktır*" denildi. Şervan için Wan'da yapılan eyleme saldıran devlet ile kitle arasında gece boyunca çatışmalar sürdü.

Gezi anneleri, Roboskî ve Licelilerle buluştu!

Şirnex/Roboskî: Ankara Dayanışması "**Acılarımız ortak, mücadelemiz de ortak**" şiarıyla Gezi şehit aileleriyle 4 Temmuz günü Roboskî şehit ailelerini buluşturdu. **Ethem Sarsülük**, Ali İsmail Korkmaz, **Berkin Elvan** ve Ahmet Atakan'ın annelerinin katıldığı buluşmaya aralarında **Partizan**'ın da olduğu **Ankara Dayanışması** bileşenlerinden oluşan heyet eşlik etti.

Heyet, ilk olarak Merdîn'e gelerek, Büyükşehir Belediyesi'ni ziyaret etti. Anneler ile heyeti eşbaşkan **Februniye Akyol** karşılarken, buluşma sırasında duygulu anlar yaşandı. Buradan Şirnex'in Cizre ilçesine geçilerek, belediye eşbaşkanların katılımıyla bir buluşma gerçekleşti. Eşbaşkan **Leyla İmret** Kürtçe olarak gerçekleştirdiği konuşmasında Gezi annelerinin acısıyla kendi acılarının bir olduğunu vurguladı. Diğer eşbaşkan Kadir Kunur, ziyaretin Roboskî ile Gezi arasında kurulan bir köprü olduğunu söyledi. Ahmet Atakan'ın annesi **Emsal Atakan** acıların ortak olduğu ve halkların kardeşliği vurgulu bir konuşma gerçekleştirdi. Ankara Dayanışması adına **Harun Çakmak**, ortak mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı.

Cizre ziyaretinin ardından heyet Roboskî'ye doğru yola çıktı. Roboskî'de aile ve heyeti şehit yakınları, köyün ileri gelenleri ve çocuklar karşıladı. **Komelanya ji bo Roboskîyê Edalet ji bo Cihanê Aşitî** (Roboskî için Adalet Yeryüzü için Barış Derneği) önünde buluşan Gezi şehit anneleri ve Roboskî aileleri burada konuşmalar yaptı. Ankara Dayanışması adına yapılan konuşmanın ardından Gezi şehit anneleri söz alarak Roboskî ailelerine baş sağlığı diledi ve halkların kardeşliğinin önemini belirtti. Gezi şehit annelerinden sonra bir Roboskî şehit annesi de Gezi'de katledilenler ile Roboskî'de katledilenlerin polis de olsa asker de olsa aynı devlet tarafından katledildiğini belirterek Gezi şehit annelerinin ve dayanışmanın gelmesinden mutlu olduklarını vurguladı.

Daha sonra Roboskî'de katledilenlerin defnedildiği mezarlığa gidilerek burada bir anma gerçekleştirildi. Mezar taşlarında doğum yılı 95-97... gibi yılların yazılı olması kitlede hem büyük bir üzüntü hem de büyük bir öfke yarattı. Gezi şehit anneleri mezarları bir bir gezdi. Çocuklarının, kardeşlerinin mezarları başında olan Roboskîli aileler ise yakın-

larının hikâyelerini anlattılar.

"Şerefliyiz, başımız dik!"

Ankara Dayanışması ve Gezi şehit anneleri Roboskî'nin ardından 5 Temmuz günü Amed'e geçtiler. İlk olarak, dağdaki ve hapisanedeki çocuklarının geri dönüşü için yasal zeminin hazırlanmasını talebiyle anneler tarafından kurulan **Diyarbakır Barış Anneleri Çadırı** ziyaret edildi. Burada heyet, Barış Annelerine "*Acılarınızı paylaşmaya geldik*" dedi. Barış Anneleri tarafından yapılan konuşmalarda da aynı devlet tarafından katledildikleri vurgulanarak annelerin birlikte mücadele etmesi gerektiği belirtildi.

Ardından Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları **Gülten Kışanak** ve **Fırat Anlı** ile HDP Muş Milletvekili **Demir Çelik**, Sur Belediye Eşbaşkanı **Sevid Narin** heyeti ve Gezi şehit annelerini belediye binasında ağırladı. Kışanak "*Sizlerin yanında olmayı destek olarak görmüyoruz, bizim görevimizdir*" diyerek ortak mücadeleyi büyütme için ellerinden geleni yapacaklarını belirtti. Diğer konuşmaların ardından Gezi şehidi **Medeni Yıldırım**'ın köyüne gitmek için Lîce'ye doğru yola çıktı. Medeni'nin köyünde Gezi annelerini ve heyeti Medeni'nin abisi, annesi ve köylüler karşıladı. Medeni'nin vurulduğu yerde Medeni için ekilen fidanın büyüdüğü gözlenirken, Gezi anneleri büyüyen ağaca Medeni yerine tek tek dokundu.

Medeni ve diğer Gezi şehitleri şahsında yapılan saygı duruşunun ardından Ankara Dayanışması adına gerçekleştiren konuşmada devlet terö-

rünün her gün farklı yerlerde devam ettiği belirtilerek dayanışmanın önemi vurgulandı. Medeni'nin annesi **Fahriye Yıldırım** Kürtçe konuşarak Gezi şehitleri için ayırım yapmadıklarını belirtti ve "*Şerefliyiz, başımız dik! Onların mücadelesini savunacağız*" dedi. "Barış süreciyle nefes alacağız" diye düşündüklerini söyleyen anne Yıldırım nefes alamadıklarını ve devletin 20 km arayla kalekol yaptığını vurguladı. Yıldırım, Medeni'nin, Ethem'in vurulma görüntülerini televizyondan izlediği sırada "*keşke ben de böyle şerefli bir ölüm yaşasaydım*" dediğini ifade etti. Gezi şehit annelerinin yaptığı konuşmaların ardından anne Yıldırım'ın, "*Buradan sessiz ayrılmayalım*" demesi üzerine Gezi şehitlerinin isimleri sayılarak "**yaşıyor**" diye haykırıldı ve "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganlarıyla anma sonlandırıldı.

Medeni'nin köyünün ardından kalekol ve baraj inşaatlarına karşı yaklaşık 40 gündür direnişte olan Lîce köylülerinin yanına gidildi. Direniş temsilcisi yaptığı konuşmada "*Bize yönelik herhangi bir saldırıya on misliyle cevap veririz*" dedi. Verdikleri mücadelenin aynı zamanda Ethem'in, Medeni'nin, Berkin'in, Soma işçilerinin mücadelesi olduğunu belirten direniş temsilcisi Lîce'de yaşananlara özellikle Türkiye'nin batısından gerektiği kadar destek verilmesini eleştirdi ve direnişi sahiplenme çağrısı yaptı. Ankara Dayanışması adına yapılan konuşmayla onlarca gündür süren direniş selamlandı. Ziyaret "**Şehid namirin**" sloganları ve alkışlarla sonlandırıldı.

Amed Büyükşehir Belediyesi'ne saldırı

Amed: Amed Büyükşehir Belediyesi tarafından Silvan-Amed arasında yolcu taşıması için 2 aracın tahsis edilmesi üzerine aynı hatta özel olarak çalışan şoförler, zarar ettiklerini belirterek belediye binasına saldırıda bulundu. Silvan'dan araçlar ile gelen çok sayıda kişi, ellerindeki sopalarla belediye binasına girmek istedi. Grup, belediye binasına girişlerine izin vermeyen güvenlik görevlilerine saldırdı. Darp edilen güvenlik görevli-

leri, havaya ateş açarken, grup daha sonra belediye binasının girişine yönelerek kapı ve camları kırdı. Yaşanan saldırıda 3 güvenlik görevlisi yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Yapılan saldırı üzerine olay yerine çok sayıda polis gelirken, saldırıyı duyan halk, belediye binasının önüne geldi. Halk belediyeye saldıranlara tepki gösterirken, polis, gaz bombası ve plastik mermi ile kitleye saldırıda bulundu. Olaylara ilişkin açıklama yapan Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı **Gülten Kışanak** bu saldırının karşılıksız kalmayacağını vurguladı.

"Bu zulüm ikliminin hesabı verilmeli"

İstanbul: *Cumartesi Anneleri 484. haftasında 7 Temmuz 1992'de gözaltında kaybedilen Ramazan Kaya için buluştu.*

Kayıp yakınlarının konuşmalarının ardından haftanın açıklamasını yapan **Zin Demir**, bugün 22 yıldır akıbeti gizlenen bir kaybın dosyasını kamuoyu ile paylaşacaklarını ifade ederek Amed'te yükselen adalet ve hakikat talebine Galatasaray'dan ses katacaklarını belirtti. Demir bu zulüm ikliminin hesabının verilmesi gerektiğini ifade etti.

Sarıgazili kadınlar Sibel'in hesabını soracak!

Kartal: 3 Temmuz günü Sarıgazi'de boşanmak istediği eşi tarafından sokak ortasında vurularak katledilen **Sibel Kazankaya** için Sarıgazi'de aralarında Yeni Demokrat Kadınlar'ın da bulunduğu kadınlar eylemdeydi. Sibel'in vurulduğu yere yürüyen kadınlar burada konuşmalar gerçekleştirerek "**Kadın düşmanları hesap verecek**" yazdı.

Demokrasi Caddesi önünde toplanan kadınlar burada açıklama yaptılar. Açıklamada 3 Tem-

muz günü 5 ilde kadın cinayeti işlendiğini belirten kadınlar, AKP sürecinde kadın katliamlarının, tacizlerin ve çocuk istismarının artt-

ığına işaret ederek AKP'nin muhafazakar toplum projesinin bu saldırıları beslediğine işaret edildi.

"Sarıgazili kadınlar bu kıyımlara artık sessiz kalmayacak. Buradan tüm Sarıgazili kadınlara sesleniyoruz, uğradığınız şiddete, tacize, yok sayılmaya karşı susmayın. Kadın düşmanları karşısında örgütlenerek dimdik duruyoruz" denilen açıklamanın ardından Sibel'in vurulduğu yere yürüyen kadınlar, yağmura rağmen dövizleri ve sloganları ile yolu trafiğe kapattılar.

Eril hukuk, eril adalet, eril ceza: Bunun neresi çözüm?

Sınıflı toplumlarda hukuk toplumsal nizamın sağlanmasının en önemli araçlarından biri. Bir üst yapı kurumu olarak, hukuku da düzenleyen bir alt yapının varlığı söz konusudur. Dolayısıyla hukuk salt üst yapının ihtiyaçlarına göre şekillenen bir kurum olmayıp esasını alt yapının ihtiyaçlarının belirlediği bir kurumdur. Egemen olan iktisadi düzenin, toplumsal yapıya yön veren egemen sınıfların iktisadi ve siyasi ihtiyaçlarınca belirlenen bir hukuk ve bu hukukla sağlanan toplumsal düzendir karşımızda duran.

Toplumsal düzen, toplumsal yapının yansıması olarak vücut bulup, toplum üyelerinin ezici çoğunluğundaki ifadesinin aldığı biçim, yapının temel görünümünü oluşturur. Ataerkil bir toplum yapısının üyelerinin, ezici çoğunluğunun sergilediği davranışlar, özellikle erkeklerin kadınlara karşı davranışları, ataerkil toplumun genel görünümünü içerir. Aynı durum taciz, tecavüz gibi insanlık suçları için de geçerlidir. Her biri erkek egemen toplumda, erkek üyelere biçilen misyonun birer yansımasıdır. Kadınlara ve çocuklara yönelik işlenen taciz ve tecavüz gibi insanlık suçlarında suçun işleyeni erkeğin cezalandırması toplumsal yapının erkek üyelere yansımasının giderilmesi ya da çözümlenmesi olarak okunsa da toplumsal yapıya hükmeden eril zihniyetin doğruluğunu zedeleyen davranışın düzeltilmesidir aslolan.

Bireylerin yaşamına yön veren anlayışın niteliği aynı zamanda anlayışın sahip olduğu toplumsal yapının niteliğidir. Ataerkil zihniyete ilişkili olan suçlarda, suçun üreten, erkek üyenin pratiğinin yanında öncelik toplumsal yapının erkek üyeleri şekillendirdiği zihniyettir. Cins ve cinselliğe yönelik suçlarda (buna öldürme, yaralama, işkence de dahildir) suçun işleniş biçimi, nedeni ve suçun oluştuğu maddi koşullar yine eril düzenin izlerini taşıdığı, suçun kendisinde sabittir. İşlenen suçta, suç, erkeğin fiili davranışının somut görünüşünün ifadesi olarak belirlenir, dolayısıyla suçlu da salt fiil içindeki erkek ilan edilir. Fakat somuttan soyuta, özel-

den genele, bireyden topluma doğru gidildiğinde suçun işleyen fail erkek dışında ataerkil zihniyetin, eril düşüncenin belirleyici unsur olarak varlığı açığa çıkar.

Fail erkeğin fiili davranışında erkek egemen zihniyeti görmeyen yine erkek egemen zihniyet olup ceza mantığını işletir. Ceza, fail erkek üzerinden, suçun zemin sunan dolayısıyla esas suçlu olan ataerkil toplum yapısının açığa çıkması yerine tarihin karanlık sayfalarına gizlenmesidir. Adalet olarak sunulup suçun karşılığı denen ceza, ataerkil düzenin, egemen sınıflarca suçlu erkek üzerinden korunmasının bir aracıdır. Suç özgülünde ataerkil toplum yapısı ile ataerkil erkek karşı karşıya gelir, erkek cezalandırılarak, eril toplumun doğruluğu kanıtlanır ve toplumun tüm üyelerinin düşüncesine empoza edilir. Böylece, erkek egemen yapı toplumsal düşüncede tazelenir, devamlılığını sağlar. Fail erkek, ceza mantığı içerisinde, içinde büyüyüp şekillendiği ataerkil düzenin kurtarıcısı olarak, yerini başka failere bırakır. Ceza, cins ve cinselliğe yönelik işlenen cinsel suçlarda, yaptırım, caydırıcı ve çözüm vasfını yitirerek değersizleşmiş olur.

5. Yargı Paketi içinde yer alan son süreçte çocuklara yönelik artan taciz, tecavüz, katletme gibi insanlık suçlarına dair ağırlaştırılmış müebbet kadar varan ceza artımı sorunun çözülmesi anlamında bir değer taşımıyor. Sorunun niteliği, oluş biçimi, kaynağı gibi olgular çözümlenmeden, toplumun tüm üyeleri bu kapsamda bilinçlendirilmeden, ceza artırımına gitmek çözüm için değil, ataerkil düzenin korunması için çaba sarf etmektir. Suçun faili erkeğin toplumsal yapıdan

soyutlanarak, tekil bir varlık olarak cezalandırılması, işlenen suçun da tekilleştirilerek, toplumsal bir boyutu olmayıp münferit bir olay derecesine düşürmektir.

Burjuva hukuk anlayışında suç olarak nitelenen olguların, olayların hemen hemen tamamında suç bireye indirgenerek, suçun toplumsal boyutuna inilmez ve de incelenmez. Suç ve suçlu vardır; bunlar cezalandırıldığında sorun "çözülmektedir." Bu, sorunu çözmekten ziyade kapitalist toplum yapısının burjuva hukukuyla çürümüşlüğüne ve de suç üreten bir sistem olduğunun hasıraltı edilmesidir. 5. Yargı Paketinde cins ve cinselliğe yönelik suçlara dair ceza artımı içeren maddelerin, sorunun çözümüne dair taşıdığı anlam bundan öte değildir.

Erkek egemen zihniyetin, esasta ataerkil toplumun erkek üyelerinin düşüncesinden ve toplumsal düşünceden silinmesi yönünde değişim ve dönüşümü amaç edinmeyen cezalandırma dahil tüm yöntemleri çözüme değil, ataerkinin yeniden üretimine hizmet etmektedir. Bu anlamıyla daha fazla ceza, toplumsal düşüncede eril zihniyetin daha fazla bastırılmasına ters oranla kıskırtılmasıdır.

Taciz ve tecavüz gibi toplumsal boyutu olan suçlarda, suç, işlendiği esna ile sınırlı değildir. Boyutu ataerkinin hakim olduğu toplumsal düşünceye kadar uzanan bu sorunda, bütün okların ucu da yine toplumsal düşünceye, dolayısıyla ataerkiye yönelmelidir. Günlük yaşamın her karesinde eril zihniyetin temizlenmesidir aslolan. Aksi olan her düşünce ve her pratik ataerkil zihniyetin kendisi, yaşam bulması demektir. (Bir YDK'lı)

Göğün yarısı

Güçleneceksek, ancak böyle güçleneceğiz!

Geçtiğimiz hafta, köşemizden, "**Buluştuk, tartıştık, peki güçlendik mi?**" diye sormuştuk. Buluşmanın ardından kadınların kimi pratikleri bu konuda ümit veren yerde duruyor açıkçası.

YDG'li genç kadınların 27-28-29 Haziran tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirilen devam toplantısı sırasında YDK buluşmasına yönelik değerlendirmelerini tartışmaları, buradan doğru toplumsal cinsiyet konusunda daha derinlemesine tartışmalar yürütmeleri, hem teorik hem de pratik çıkarsamalar yapmaları önemlidir. Genç kadın toplantılarını, YDG'nin genel divan toplantısından ayırarak, bir gün eğitim çalışması ve bir gün de kadın çalışmalarının pratik süreçleri için ayıran bir hat izleme kararı aldı genç kadınlar. Bu kararın önemli bir yanı da, bu toplantıları yalnızca merkezi yerde bulunduğu için Ankara'da değil, çeşitli şehirleri gezecek olmaları... Bu kararlar hayata geçirildiği takdirde bir derinleşme ve enerjinin açığa çıkacağı tartışmasızdır.

Diğer yandan 29 Haziran günü Bursa'da bir piknik düzenleyen **DDSB'nin bu piknik programı** içerisinde yer alan YDK'lılar, yüze yakın kadınla bir toplantı gerçekleştirmiş, toplantıda bağımsız bir kadın çalışmasının önemini anlatmışlar ve örgütlenme çağrısı yapmışlardır. Yakın zamana kadar DDSB ile yaptığımız kadın komisyonu tartışmaları konusunda henüz somut bir adım atılmış olmasa da, kadınların her fırsatı değerlendirerek kadınlarla bir araya gelme çabasının göstergesi olan bu pratik değerli bir çalışmadır bizim açımızdan.

Diğer bir örneğimiz de **Sarıgazi'den...** Bir süredir bizim de hem köşemizde hem de çalışmalarımızda yer verme konusunda eksik kaldığımız kadın cinayetlerinin yeniden karşımıza dikildiği 3 Temmuz günü, katledilen 5 kadın cinayetinden biri de İstanbul-Sarıgazi'de yaşandı. Sibel Kazankaya isimli bir kadının boşanmak istediği eşi tarafından sokak ortasında katledilmesinin ardından buradaki YDK'lı kadınların harekete geçmesiyle Sarıgazili Kadınlar, bir eylem düzenledi. Çok sayıda kadının katıldığı bu eylem, cinayetin yaşandığı yerden doğru gerçekleşmiş ve bu yüzden de kadınların sokağındaki şiddete artık sessiz kalmadığını/kalmayacağını göstermiştir. Bu, bile başlı başına önemli bir kazanımken, bu konuda harekete geçirenlerin YDK'lılar olması istikrarlı ve ısrarlı bir kadın çalışmasının yol ve yöntemler açısından deneyim kazanmaya başladığını gösteren bir çalışma olmuştur.

Güçlenme iddiasıyla gerçekleştirdiğimiz 21-22 Haziran'daki buluşmamızı sonlandırırken, kafamızda çeşitli soru işaretleri ve endişeler mevcuttu. Daha önceki buluşma ve bir araya gelişlerimizde yaptığımız hataya düşmüş, kurumsallaşma konusundaki tartışmamızı en sona bırakmıştık. Dolayısıyla hem tartışmaktan yorulduğumuz hem de zaman sıkıntısı yaşadığımız bu son anlarda kurumsallaşma konusunun hakkını verememiş ve tartışmamızı Eylül'deki buluşmamıza ertelemiştik. Sınırlı da olsa yaptığımız tartışmalarda, karar almada sıkıntı yaşamazken, uygulama ve denetlemede eksik kaldığımız ortaklaştığımız bir başlık olmuştur. Endişemiz de belli bir dağınıklığın yaşandığı yaz sürecinde aldığımız kararları hayata geçirme konusunda idi. Ancak bu pratiklerden de görüyoruz ki, endişe etmekle değil harekete geçmekle sorunlarımızı aşılabiliyoruz/aşacağız.

İşte bu yüzden bu yaz sürecinde pratik içerisinde olacağız. Bu konuda ilk adımımızı 31 Temmuz-3 Ağustos tarihlerinde gerçekleşecek Munzur Festivali öncesinde Pulur'da (Ovacık) 10 günlük bir kadın çalışması örererek atacağız. Çeşitli illerden kadınların da katılımının olacağı bu çalışma sırasında hem derinlikli tartışmalar yürütecek hem köylere gidip etkinlikler gerçekleştirecek hem de yereldeki kadın çalışmalarını kalıcı hale getireceğiz. Çünkü biliyoruz ki, güçleneceksek ancak böyle güçleneceğiz!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair..

Son dönemde özellikle ulusal baskıya karşı verilen mücadelenin yarattığı devrimci-demokratik mevzileri sahiplenme, bu mevzileri güçlendirme anlayışıyla hareket ettiğimiz malum. Bu yönelime uygun olarak “yeni” türden örgütlenmelerin içinde de yer alarak egemenler karşısında etkin bir muhalefet oluşturmanın gerekliliğini de savunduk. Bundan vazgeçmiş değiliz. Bilakis, bu alandaki eksikliklerimizin giderilmesi gerektiğine daha çok dikkat çekiyoruz. Bu dönem içindeki seçimlerde bu yönelimimizin gereğini yerine getirmeye özel dikkat gösterdik. Eksikliklerimizin yoğunluğu bu gerçeği değiştirmez. Şimdi seçimlerle ilgili olarak sürdürmekte olduğumuz bu yönelimin cumhurbaşkanlığı seçiminde nasıl biçimleneceğine yanıt vermemiz, buna dair tavrımızı ortaya koymamız gerekiyor.

Taksim’le sembolize olan ama elbette onunla sınırlandırılmayacak gerçek bir halk hareketinin sonuçlarını, aldığı biçimi ve bunlar karşısındaki sorumluluklarımızı tartışır-değerlendirirken gündemimize cumhurbaşkanlığı seçiminin girmesi genel çalışmalarımızda, yönelimimizde bir değişikliğe neden olmayacaktır ama bize sorumluluklarımızı somutlaştırmakta yardımcı olacaktır. Yani “belirlediğimiz” esas gündem değişmeyecektir ama gündemimiz yeni sorulara ve yanıtlarla, dolayısıyla görevlerle, faaliyetle çoğalacaktır.

Cumhurbaşkanlığı kavramı, düzen partilerinin adayları, adayların belirlenme biçimleri, HDP’de somutlanan “demokrasi ve özgürlük” savunusu, kitlelerin cumhurbaşkanı seçimine yaklaşımı, eğilimleri önümüze konan/çıkan yeni konulardır. Bunları halk hareketine ve bundan hareketle devrimci mücadeleye tabi olarak değerlendirmek gerekir.

Halk hareketlerinin düzen bozucu niteliğiyle onun düzen içiyle sınırlandırılması tarih boyunca gözlemlenebilen bir özelliktir. Birçok halk hareketi “düzen içi” çözümlerin geliştirilmesiyle yenilgiye uğratılmıştır. Cumhurbaşkanlığı seçimini değerlendirirken temel alacağımız özellik bu özelliktir. Bu özellikten hareketle hemen ve rahatlıkla diyoruz ki; cumhurbaşkanlığı için yapılacak seçime katılmayı halk kitleleriyle seçime katılımı örgütlemeyi düzen içi arayışların somut bir biçimi, devrimci olmayan bir tarz olarak değerlendiriyor, reddediyoruz. Tümünüyle devletin hiyerarşisi içindeki en üst makama bir temsilci seçmek veya böyle bir seçime güç taşımak devrimci amaçlara hizmet etmez. Olsa olsa demokrasi için mücadele devletin dikkatini çekmeye hizmet eder. Oysa biliyoruz ki demokrasi mücadelesi devleti/egemen sınıfları “ikna etmek”le geliştirilmez. Olumlu sonuçlara vardırılamaz. Demokrasi için mücadelede başarılı olmanın koşulu reform yolunu genişletmek ve gücü buradan yoğunlaştırmak değildir. Bunun koşulu devrim için mücadeleyi geliştirmektir. Halk hareketleri tarihinin en belirgin derslerinden biri budur.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine katıl-

mak, cumhurbaşkanlığına aday olmak “nasıl bir cumhurbaşkanı” tartışmasından düzen partileriyle bu makam için kurulan temaslara, bu makamdaki beklentilerin içeriğine, kitlelerin kendi dışlarındaki güçlere umut bağlamalarına kadar her bakımdan düzen içi muhalefet yaratmanın bir taktiğidir. Genel strateji “nasıl bir yolda yürüdüğümüz” tartışması yapıldığında bu taktiğin reformist olduğundan çoğunlukla şüphe duyulmayacaktır. Devletle çatışmalı haline son verme amacıyla hareket edenlerin, demokratikleşmeyi düzen içi bir problemle dönüştürmeyi umut edenlerin, buradan hareketle egemenleri kendi varlığına ve eylemine razı etmenin politikasını uygulayanların cumhurbaşkanlığı içinde kitlesel gücünü ortaya koymak istemesi elbette anlaşılabilir değildir, hatta olağandır. Ancak bu politikanın devlete konu mücadeleye değil devlet için veya düzen içi mücadeleye hizmet ettiği bilinmelidir.

Demokrasi ve özgürlük mücadelesi verenler bu değerleri devlete taşımayı umdukları anda onlarla çelişirler ve zamanla onlardan koparlar. Çünkü bu değerler sınıfsal içeriğe sahiptir. Devlet bu değerleri biçimleri dolayısıyla değil, içerikleri nedeniyle problem olarak görür. Dolayısıyla burada en basitinden bir kavrayışsızlık, ama daha çok kitlelerinin yönlendirilmesi gerçeği vardır. Devleti demokratikleştirme politikası “yönetime” dair her seçime “kendi politikanla” katılmayı gerektirir. O halde burada ayrıldığıımız nokta **devletin demokratikleştirilmesi** politikasıdır. Bu politikayı benimsemiyoruz.

Düzen içi arayışlara karşı da duyarlı olmak, onlar için kanal oluşturmak gerektiğini elbette biliyoruz. Düzen içi arayışlara, kendiliğinden hareketin bu bilinen karakterine, yani onun özüne, kitleleri harekete geçiren dinamiklere ulaşmak üzere yönelmek çalışma tarzımıza uygundur. Fakat bizler “düzen içi arayış” yaratma yaklaşımına, bu arayışlara stratejik düzeyde roller biçmeye olumlu bakmıyoruz. Özü bundan ibaret çalışma tarzını reddediyoruz. Bu çalışma tarzında “sınıflar mücadelesi sınıfların varlığı dışında bir alanda yaşanıyor” kavrayışı hakimdir. Bu kavrayış “sınıfların ortak değerlerinden ve ortak ilerleyişinden” hareket etmeyi kaçınılmaz kılar. Ama gerçeklik örneğin devletin zorbalığıyla da kendi hareketine yabancılaşan kitlenin gerilemesi bu çalışma tarzının başarı olasılığını sıfırlar.

Çok genel bir tavır olarak şunu belirtmeliyiz; sınıfların son bulması için mücadele etmek gerekir. Uzlaşmak ya da zorbaları “genel demokrasiye ikna etmek” sınıflar mücadelesine sırtını dönmektir. Cumhurbaşkanlığı seçimi halk hareketi dışında, halkı örgütlemekten **devleti düzeltme** politikasına destek vermektir. Reddedtiğimiz budur!

Düzen partileri, egemenlik aracı olan tüm yapılar yoğun bir propaganda ile “halkın seçeceği” cumhurbaşkanından söz ediyorlar. Buna uygun olarak da kitlelerine bu seçim için “san-

dık” çağrısı yapmaktalar. Oy kullanmanın demokrasi için taşıdığı değer kitlelerin beynine kazınmak isteniyor. Böylece kitlelerin “kendileri için”, “gelecekleri için” belirleyici bir karara imza atmış olacağı anlatılıyor. Bunlar kesinlikle doğru değildir. Gerçekte belirlenmiş ve halka karşı işleyen sisteme bir “başkan” seçilecek, seçim halk kitlelerine buna razı olmasını öğretme çabasıdır. Halk kitlelerine bu yalanı benimsememe, bu oyuna rıza göstermeme çağrısı yapıyoruz.

Halkın örgütsüz olduğu yerde kendi sorunlarını, taleplerini dile getiremediği durumda “seçilse” dahi kimse halkı temsil etmiş olmaz. Tam da halkın çıkarları karşısında örgütlenmiş, gelişmiş, vücut bulmuş devletin başına “halkın seçtiği başkan” atamak büyük bir yanılsamaya hizmet eder. Halk kitlelerinin buna inanması egemenlerin şimdiki en büyük arzudur. Oysa bu sürecin içinde örgütsüz ve her bakımdan bastırılmış olduğundan halkın inisiyatifi yoktur. Tümünüyle ortada kalan bu gerçekliğin karartılmasına izin verilmemelidir. Cumhurbaşkanını halk seçmiş olmayacak, her kim olursa olsun adaylardan biri halkın sırtına bindirilerek devletin hizmetine sokulacak.

Şunun özellikle bilinmesini sağlamak gerekir; Seçilecek cumhurbaşkanının halkı temsil etme-edebilme değeri “yok” seviyesindedir. Bu makamın liyakat ölçütleri içerisinde halkın çıkarlarını üstün tutmak, geleceğini temel almak yoktur. Liyakat ölçütleri devlete, devletin sembollerine, geçmişine; dolayısıyla egemenlerin geleceğine sadakat ile belirlenmiştir. Halkın kendi çıkarları için örgütlenemediği, harekete geçemediği, eyleme geçtiğinde coplandığı, greve başvurduğunda milli güvenliği tehdit etmekle itham edildiği yerde halkı temsilen bir devlet başkanı seçtiğini düşünmek aldanmaktır. Temsiliyet mevcut olanın, egemen olanın karşılığıdır. Eğer “var olamıyorsanız” başkasının sizi temsili sadece aldanma halidir. Mevcut tüm devletlerin karakterinde de bu gerçeklik hakimdir. Seçimini halka yaptırmış olmakla makamı halka ait hale getirmiş olmazsınız. Aslan o makamın neyi temsil ettiğidir ve hangi inisiyatifin altında tutulduğudur.

Tüm bunlardan ötürü cumhurbaşkanlığı seçimi sürecini devletin zulmüne, sömürsüne karşı mücadele ekşeninde kavramak ve örmek için uygun ve doğru politika **boykot politikasıdır**.

Kuşkusuz bu seçime öncekilerde olduğu gibi halk kitleleri önemli bir katılım gösterebilirler. Egemenler arasındaki gerginlik kitlelerde önemli bir kutuplaşmaya sebep olmuş durumdadır. Kitlelerin bu seçime manipülasyonlarla biçimlendirilmiş, geliştirilmiş politik tercihlerle hakim bazı yargılarla katılım göstereceğini ön görmek zor olmasa gerek. “Daha beter” olandan çekinme, bahsedilen kutuplaşmada zorunlu taraf olma hali, ulusal baskıya karşı mücadeleyi tasfiye amacı güden “çözüm süreci”ne, içerdiği “barış” yanılsaması

nedeni ile destek olma isteği olası yüksek katılımın kayda değer nedenleri olarak şimdiden tartışma, değerlendirme konuları yapılabilir. Boykot politikamız ile halk kitlelerinin bu seçime katılma yönelimi birbirine aykırıdır. Halkımızın sokulmuş olduğu bu politik atmosferin varlığını ne reddediyoruz ne de küçümsüyoruz. Tavrımız elbette bu atmosfere bir yanıt da içermelidir. Değindiğimiz nedenler veya özellikler basitçe sırt çevrilecek nedenler değildir. Hatta halk kitlelerinin en basit yanılsamaları dahi bizlerin dikkatini çekmeli ve bizi harekete geçirmeli diyorsak burada da sırt çevremeyeceğimiz devasa bir problemin varlığı aşıkardır.

Halkın “İslami faşizm” endişesi, “tek adam” korkusu ezilen ulus adına ciddi kayıpları göze alan ama kabul etmeliyiz ki cesaretle sürdürülmekte olan “çözüm müzakerelerinin akamete uğraması” kaygısı umursamayacağımız “endişe-korku-kaygı”lar değildir. Olamaz. Kitlelerin her türlü duygusu hareket tarzımızın, çalışmalarımızın önemli bir kaynağıdır. Zira devrimimiz gibi hareketimiz de onların desteğine, katılımına bağlıdır. Kitlelerin hizmetinde olmayan bir devrimci hareket komünist olamaz. Onları devrime ikna etmenin yolu duygularıyla, çıkarlarıyla, her türden endişeleri ile ve nihayetinde güçleriyle devrimi birleştirmekten ve onları bunlardan devrimle kurtulmaya ikna etmekten geçer. Dolayısıyla kitleleri egemenler arasındaki saflaşma içinde tavır almaya zorlayan etmenler bizlerin problemi olmayı hak eder.

Kitlelerin bölünmüşlüğünden hareketle sistemin kitlelere sunduğu/sunmakta olduğu “çözümler” ya da “yollar” arasından bir tercih yapmak zorunluluğumuzun olmadığını ortaya koyuyoruz. “Daha uygun” olan ya da “daha ileri” temsil edenler kimlerdir diye sormadan önce “kim için”, “ne için” seçim yapılıyor diye soruyoruz. Halkın inisiyatifini sadece “seçme” aşamasında dikkate alan ve bundan da sonra da devlete hizmet edecek bir kurumun sözü edilen kaygılara, korkulara, endişelere karşılık gelebilecek bir özelliği yoktur.

Kitlelere kaygı, korku ve endişelerini boykot tavrı ile dile getirebileceğini, getirmesi gerektiğini söylüyoruz. Dolayısıyla halkın eğitimine yön veren problemleri görmezden gelmiyoruz. Bilakis bunların devrimci bir tarza dönüşmesi için taktik belirliyor, sunuyoruz. Kitlelerin kendiliğinden taşıdığı kaygılar devrimci politikanın özünü oluşturur, sözünü ettiğimiz duygular devrimci politikalar devrimci teori ile birleşmedikçe cılız, yetersiz ve dağınık kalırlar. Kendiliğinden patlamaların yenilgiyle sonuçlanması bu nedenle bir kuraldır. Devrimci politikanın kitlelerin gerçekliğine, özüne uygun olduğunu kavramak bu nedenle belirleyici değerdedir. Halka “geleceğini, üzerinde tahakküm kurmuş devletin ‘iyi’, ‘halktan gelen’, ‘demokrat’ şu veya bu olduğunu iddia edenlere bırakma, kendi eline al!” diyoruz. Halkımız bir

arayış içindedir ve biliyoruz ki halihazırda bu sürecin egemen aktörlerine verilen desteğin bile esası değişim isteğine dayanmaktadır. Değişim hangi mecra ya akacaktır ve biz bu akışa nasıl katılacağız? Problem buradadır.

Taksim Gezi İsyanı buna yanıtıdır, sadece Taksim'le sınırlı olmayan bir yanıtıdır bu; Türkiye'nin hemen bütün illelerinde ve daha da önemlisi bugüne kadar sürmüştür, hatta sümekte olan bir yanıtıdır. Çare devlete "iyi" olanı taşı-

mak değil devleti demokratikleştirmek değildir. Devrim ile karşı devrim arasındaki mücadele devletin "bir biçimde" ele geçirilmesi mücadelesi değildir. Devlet için mücadele ne kadar radikal olursa olsun mevcut tartışmamız özgülünde ise ne kadar samimi olursa olsun halkın duygularına özü itibarı ile hizmet etmez, onun çıkarlarının gerçekleştirilmesine olanak vermez. Devrimin başarısı devletin halkın eylemiyle parçalanmasındadır, ancak bu sayede

halk kendi eyleminin sonuçlarını kavrama olanağı elde eder; bu sayede kitleler kendi eylemlerinin ürünü bir devletin, proleter devletin inşasına girişebilir. Marksizm'in görüşü budur ve bunun seçime yansması devlete demokrasi taşımak değildir, devletin demokratikleşmesine "hizmet" etmek değildir. Doğrudan ve tamamen onu reddetmektir. Kitlelerin kendi eylemine bilinçli kavuşması ve öz çıkarlarını gerçekleştirilmeyi başarması böyle müm-

kündür. Boykot dışındaki politika halk kitlelerini yanıltmak, kendi gücünü görmesine engel olmaktır. Halkın kendi demokrasi bilincini geliştirme görevini kavramak zorundayız. Gezi İsyanı'nın özetlediği de budur. Boykot eylemi bu olağana yüzünü dönmek, buna hizmet etmektir. Bunu için güçlü bir çalışma örgütlemenin halkımıza karşı sorumluluğumuz olduğunu bilecek tavrımızı hayata geçirelim.

PARTİZAN

Sistemde müttefikler, Ekmeleddin için ittifakta!

Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile birlikte sistem partilerinin konumlanışları, politik tarzları ve ittifakları, seçimlerin nasıl sonuçlanacağından çok daha belirleyici bir tartışma haline geldi. Ülkemiz kamuoyunda neredeyse hiç tanınmayan ve Kılıçdaroğlu'nun sözleri ile "tanıdıkça sevmemiz" beklenen Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığı ve bu çerçevede yaşanan ittifaklar ise, adayın niteliği, amaçları ve sınıfsal durumu ile de ilintili şekilde bir diğer tartışma olan hangi partilerin aday olduğu ve adaylık çalışmaları çerçevesinde işleteceği sürecin kimler tarafından desteklendiği çerçevesine çevrildi.

Bu konuda kamuoyunda süren tartışmalar ve anti-Tayyip söylemi üzerinden yürüyen ancak AKP'nin politik varoluşunu temelden hedeflemeyen siyasal ittifaklar, emperyalizme uşaklık temelinde **AKP'leşen bir çizgi** doğururken, bu tartışmanın gün yüzüne vurduğu son dönemdeki en net gelişme ise 5 partinin Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığı konusundaki destek deklarasyonu oldu. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, DP Genel Başkanı Gültekin Uysal, DSP Genel Başkanı Masum Türker ve BTP Genel Başkanı Haydar Baş tarafından imzalanan deklarasyon ile AKP, BDP ve SP dışındaki neredeyse tüm sistem partileri birleşmiş oldular.

İttifak neyin, müttefikler kim?

Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığını "ilginç" kılan temel veriler de, sürecin alt metni de aslında tam bu ittifaktan doğru okunabilmektedir. Zira, kendisini "sol"dan piyasaya süren ve kitlelerce de böyle kabullenilen Kemalist CHP ve DSP çizgisinin de, kaba milliyetçi-şoven söylemle siyasal dilini kuran MHP çizgisinin de aynı eksende kesişmesi, gerçekten de tartışmaya değerdir.

Alt metninde emperyalizmin bölgesel uşaklığı ve Ortadoğu'da Arap Baharı sürecinden beri devam eden hareketlilikte emperyalizmin temsilciliği tartışmalarının yer aldığı bu süreç, özellikle AKP'nin Gezi İsyanı'ndan beridir devam eden sancıları sonucu diğer sistem partilerinin göreve çağırılması gerçekliğini açık etmektedir.

Gezi'deki İsyân günlerinden beridir kitlelerce yoğun şekilde sorgulanan ve toplumsal kutuplaşmanın toplumsal ya-

rılma aşamalarına geldiği bir dönemde, AKP dışındaki sistem partileri düzenin bekası için adaylıklarını sergilemektedir. Zira bilinmektedir ki, 12 yıllık AKP iktidarı süreci gelinen aşamada emperyalistler açısından kurumsallaşma düzeyi ile bir vazgeçemeyişi temsil ettiği kadar; yıpranmışlığı, teşhir olmuşluğu ve iktisadi-siyasal beceriksizliği ile de güven yitimini temsil etmektedir. Bu konuda sadece birkaç veri aktarmak bile kastımızı anlaşılır kılacaktır. AKP'nin 12 yıllık iktidar dönemi iktisadi anlamda 2009'lardaki görece büyümeyi dışında tutarsak ekonomik refah ve iktisadi gelişim açısından sıkıntılı yıllar olmuştur. Gelinen aşamada büyüme oranları % 2.3'e gerilemiş ve bu kitlelerin sosyal yaşamlarını doğrudan etkileyecek olan bir gündem haline gelmiştir. Ortadoğu'da ise emperyalistlerin pazar dalaşlarında bölgesel hamiliğini yapan AKP iktidarının "sıfır sorun siyaseti" ekseninde ortaya koyduğu yaklaşımın aslı, bugün Mısır'da elçilik kapattırın ve kendi elleri ile beslediği cihadist grupların saldırılarına maruz bırakan pratikle bir kez daha ortaya serilmiştir.

Ülke içerisinde ise, toplumsal gerilim düzeyi tırmanmakta ve Gezi İsyanı günlerinden beridir toplumsal kutuplaşma boyut kazanmaktadır. Yapılan bir ankete göre AKP'ye **asla** oy vermem diyen % 40.5 iken, diğer partilere **asla** oy vermem diyenlerin oranları daha düşüktür. Kuşkusuzdur ki, bu kamplaşma hali AKP ile yaratılmamıştır ancak AKP'nin bunu kemikleştirdiğini ve mezhepçi politikaları ile beslediğini açıkça ifade edebiliriz.

Tüm bu tablo içerisinde göze batan nokta, AKP'nin emperyalistler açısından güven yitirici bir yöne evrildiğidir ki, bugün CHP, MHP, DSP ve diğer sistem partilerini göreve çağırın yer de burasıdır. Ancak bu tablo da mutlak anlaşılmalı ve AKP yabana atılmamalıdır. Zira 12 yıllık iktidarı döneminde üst boyutta bir kurumsallaşma ören AKP, hala önemli ve işlevsel bir tercih olarak gündemdedir. Bu durum AKP'nin "devlete egemen hali" ile doğrudan ilintilidir.

İhraç mamulü Ekmeleddin...

Deklarasyonda "*Parlamentar demokrasiyi güçlendirmeyi, kuvvetler ayrılığını pekiştirmeyi halk ve özgürlükleri genişletmeyi, hukuk bazlarını temel almayı nefret, şiddet dili ve kutuplaştırma yerine, sevgi ve barışı hakem kılmayı he-*

defleyen muhalefet partileri olarak Prof. Dr. Sayın Ekmeleddin İhsanoğlu'nu Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı adaylığını toplumsal uzlaşma bağlamında siyasi aktörler olarak desteklediğimizi kamuoyuna duyuruyoruz. Prof. Dr. Ekmeleddin İhsanoğlunu, mezheplerin çakıştığı Orta Doğu coğrafyasında tüm inanç gruplarına ve kimliklere eşit ve tarafsız davranacak ülkemizin dünyadaki itibarını yeniden yükseltecek Atatürk ilkelerine ve Cumhuriyetimizin temel değerlerini milli, manevi mirasımızla bütünleştirecek özgürlükçü, laiklik ilkesi ve kadın erkek eşitliğine bağlı kalacak ülkemizin mevcut sorunlarına anayasa-da kendisine verilen yetkiler çerçevesinde yeni çözümler üretecek kamplaştıran değil uzlaştıran, ötekileştiren değil birleştiren, sadece bir kesimi değil herkesi temsil eden tarafsız bir cumhurbaşkanı olacağına güvenimiz tamdır" denmektedir.

Burada çizilen tarifleme de tartışmaya değer bir içeriktedir. Zira aday nitelikleri olarak sayılan meziyetlerde cevap olunması gerektiği nokta, metnin iç kurgusunda Ortadoğu olarak lanse edilmektedir. Buradan da seçimler sürecinde egemen sınıf partilerinin, emperyalizmin bölgesel ihtiyaçları çerçevesinde konumlanmayı görev belledikleri okunmaktadır. Ki özellikle CHP'nin; Cemaat-AKP dalaşı sürecinde ABD ile yakınlaşma çalışmaları hakeza TÜSİAD'ın "yeniden AB" tartışmaları bilinmektedir.

Bir diğer yoruma muhtaç kısım ise Ekmeleddin İhsanoğlu'nun muhafazakar niteliği ve din alimi kimliğidir. Öncelleri olan Kemal Derviş ve Turgut Özal gibi, emperyalistler tarafından ihraç edilen İhsanoğlu, bugün emperyalistlerin Nusra, IŞİD gibi cihadist-selefi örgütler tarafından "ayar verilmeye" çalışılan Ortadoğu bölgesinde, tıpkı AKP gibi neo-islamcı kimliği, AKP çizgisinin CHP-MHP ittifakında yeniden hortlatılmaya çalışılmasının dışavurumu niteliğindedir.

Sürecin en temel etkenlerinden olan Kürt ulusal mücadelesinin konumlanışı ise burada belirleyici rolindedir. Azımsanmayacak bir oy potansiyeli olan ve Rojava'da işleyen süreçle birlikte Ortadoğu siyasetinin merkezine oturan Kürt muhalefeti, seçimlerde alacağı konumlanışla birlikte belirleyen bir pozisyonu işgal etmektedir. Ancak burada handikaplı bir durum vardı ki, o

da yapılan açıklamalarda "ilk turda kendi adaylarını çıkartacakları ancak 2. turda hassasiyetleri gözetilen bir adayı destekleyecekleri" yönlü beyanattır.

Bu noktada AKP ilk adımı atmış ve hazırladığı "çerçeve yasayı" piyasaya sürmüştür. Sözde "muhafız" ittifakın ise ne yapacağı-nasıl yaklaşacağı henüz muğlaktır ancak bir adım geleceği nettir. Bu anlamda Kürt muhalefetine seçim tavrının geleceği çeşitli tartışmalara açığa da, bizler açısından ezilen ulusun demokratik taleplerinin kazanımı anlamlıdır.

Ancak toplam tablo, sistemin krizinde sistemin bekası için kardeş olan CHP-MHP ittifakı ile 12 yıllık uşaklık ve saldırganlık pratiği ile AKP'nin özünde hiçbir değişim olmadan ve hatta "haddinden fazla" ayrılaşarak siyaset yürüttüğü bir atmosferi göstermektedir.

Sürecin ana eksenini olarak devrim propagandasını derinleştirelim!

Bitirmeden çerçevlendirilmesi gereken son nokta süreç karşısındaki konumlanışa dairdir. Zira açığa çıkan tablo, at izi ile it izinin birbirine karıştığı, kim hangi söylem ile hareket edip kendisini nereden piyasaya sürerse sürsün mezhepçi AKP'sinden sözde "solcu" CHP'sine, eli kanlı MHP'sine; bir bütün sistem partilerinin sistemin bekası için nasıl kardeş olduklarını göstermiştir.

Böylesi bir tablo içerisinde, verili koşullar Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair sürdüreceğimiz çalışmanın da çizgilerini belirlemekte, kimin seçileceğinden-kimin Cumhurbaşkanı olacağından ayrı olarak kitlelere düzeni teşhir eden, sistemde müttefik olanların halka, ezilen yoksul emekçi milyonlara bir şey veremeyeceğini güçlü şekilde anlatarak devrim propagandasını yükselten bir çizgiyi gerekli kılmaktadır.

Gelinen aşamada emperyalizmin Ortadoğu'ya kan kusturan hedeflerinin istikrarlı bir sürdürücüsü olmanın, Gezi İsyanı günlerinden beridir teşhir olan sistemin aynı çizgide ve farklı yüzlerle ayakları üstüne dikmenin ve bu çerçevede politik konumlanış üretmenin seçimi olan son bir yıllık seçimler maratonu, egemenlerin yönetememe krizinin ve kitlelerin politik ilgi ve reflekslerinin arttığı bir döneme tekabül etmektedir. Bu ambiyans içerisinde, etkin bir siyaset yürütmek, ajitasyon ve propaganda çalışmalarını kitlelerin politik ilgi ve reflekslerini kesecek şekilde ve sesimizi-sözümüzü-politikalarımızı görünür kılmak bir içerikte yürütmek, temel yönelim olmalıdır.

Faşist saldırılar protesto edildi

Londra: Geçtiğimiz hafta, göçmenlerin yoğun yaşadığı Tottenham bölgesinde, Polonyalı faşist bir çete, müzik festivaline saldırdı. 28 Haziran günü **Unite Against Fascism** çağrısıyla bir protes-

to gösterisi düzenlendi. Markfield parkında yapılan etkinlikte, konuşmalar ve açıklamalar yapıldı.

Faşizm ve ırkçılığın sadece Tottenham'da değil, bütün İngiltere'de bir problem olduğu ve sadece hep beraber olup ona karşı mücadele edilerek çözülebileceği söylendi.

Polonyalı anti-faşist grubun açıklamasının ardından faşist bir kişi tarafından provokasyon yaratılmaya çalışıldı. Küfür ederek ve faşist yorum yaparak insanların üzerine yürüyen faşiste, anti-faşistler müdahale ettiği için polis tarafından gözaltına alındı.

Yaşanan provokasyonun ardından

100-150 kişilik bir grup protesto için parktan ayrılıp trafiği kapatarak eyleme geçtiler. **"Naziler defolun bu semt bizim", "Mark Dugan'ı polis öldürdü"** sloganları ile ana sokakta eylem yaptı. Anti-faşist eylemcilerden biri çantası kontrol edilerek sebepsiz yere gözaltına alındı.

Sürgünler Meclisi Frankfurt'ta!

Frankfurt: Avrupa Sürgünler Meclisi Frankfurt'ta toplandı. 15 Aralık 2012 tarihinde 120 kurucu üyenin katılımı ile ilk kez biraraya gelen Avrupa'daki sürgünler, 1 Aralık 2103 tarihindeki Köln'de birinci kongresini yapmıştı. Kısa adı ASM olan, Avrupa Sürgünler Meclisi, 28 Haziran Cumartesi günü Saalbau Gallus'taki toplantıda, geleceğe yönelik çalışmalarını ve kurumsallaşma (dernek) için bir dizi karar aldı.

İki gün devam eden toplantı sonrası, Hukuk ve Arşiv Bürosu oluşturularak, Avrupa ülkelerinde sayısı 400'e varan ve Interpol tarafından ikinci bir ülkeye giriş yaptıklarında 90 günlere kadar gözaltılar yaşayan siyasi sürgünlerin, senelerdir bir havuzda toplayamadıkları hukuki bilgileri ve maddi olarak ödenemeyecek ölçekteki sanatsal, siyasal ve arşivsel değerlerine sahip çıkılması kararı alındı. 13 Eylül 2014 tarihinde Paris'te panel düzenlenecek. 12 Eylül'ün devam eden uygulamaları ve uluslararası alandaki yargılanması içerikli panel sonrası, Ahmet Kaya ve Yılmaz Güney'in mezarı kitlesel bir katılımı ziyaret edilecek.

Devrim ve demokrasi mücadelesinde kaybedilen sürgünler anısına, saygı duruşuyla başlayan toplantıda, **"12 Eylül'ün kıyımı ve yasaları, uygulamalarıyla devam ediyor"** içerikli sunumu, Yayın Kurulu Üyesi **Esmâ Uzun Güneş** yaptı. Divan Kurulu'nun seçilmesinin ardından, taslak olarak hazırlanan gündem maddeleri, Meclisin onayına sunulmuş öneri ve eklerle kabul edildi. Avrupa Sürgünler Meclisi genel olağan toplantısında Divan Başkanı **Tezlim Töre**'nin yaptığı konuşma, dikkatle dinlendi. Aralarında Avrupa Sürgünler Meclisi Almanya, Avusturya, Hollanda, İsviçre ve Fransa üyelerinin bulunduğu toplantıda, Divan Üyesi **Mahmut Özkan** ve Yürütme Kurulu raporu YK eş sözcüsü **Metin Ayçiçek** katılımının daha önceki toplantılara kıyasla az olmasını vs. eleştiren konuşmalar yaptılar.

"ALTIN MUNDIAL" ve hükümet partisinin fiyaskosu*

"Mundial Olmayacak" haykırışı bütün beklentileri aştı. Milyarderlerin ve çürümüşlerin partisi-eğlencesi devam da etse, yüksek ödemeli Lula'nın ve çevresinin siestasının, hükümetinin mevcudiyetinin idame edilmesi halkın eylemi ile bozulmuştur.

Seçim oportünizmi sayesinde yükselen yarı-feodal yarı-sömürge eski Brezilya devleti yöneticileri üç ayak üzerinde yükselmektedir. **Birincisi;** tek amacı hammadde üretimi hedefleyen kârlı sermaye, tek merkezde birikimini dayatan emperyalist direktiflerle belirlenen ekonomi politikası. **İkincisi;** kırık alanlarda ve şehirlerde yaşayan militan halkı barbar baskılar eşliğinde seçim aldatmacasına sürükleyen ve halkın ağızını kapatan Dünya Bankası ile "ortak kararlaştırılan" içi boş programlar aksı üzerinden yükselen sosyal politikalar. **Üçüncüsü** ise; seçim şantajları ile desteklenen hükümet "başarı"larının masraflı ve yanıltıcı propagandası.

Sistemin bugünkü uygulayıcısı olan **Dilma Rusef** (Brezilya Devlet Başkanı) kamuoyu önüne hayasızca daha fazla çıkarak, yalan olan önlemlerin alınacağını dile getirmekte. En son, ithalat oranı yüksek olan Bio dizel üretiminin % 1'nin depolanacağını açıkladı. Reklamı (Lula tarafından, -bir önceki Devlet Başkanı, çn.-) fazlasıyla yapılan petrol kaynaklarının yeterliliğine rağmen neden bu kadar çok benzin ithal ediyoruz? Ayrıca % 1'i oranında Bio dizel depolanması, önce teşvik edilerek; hint yağı, yaban hayvan yemi ve soya ekimine yönlendirilen köylülerden değil de şirketlerin ürettiği soya yağından üretilen yakıttan alım yapan devlet şirketi Petrogaz'ın bu adımı köylüleri ferahlatmamaktadır.

Brezilya Başkanı Dilma'nın 1 Mayıs'ta ifade ettiği onca şeye inananlar, onca mucize gerçekleştirilmesi ve iyi niyetler karşısında Brezilya'da grevlerinin ülkenin bir ucundan diğer ucuna yayılması karşısında halkın vefasızlığını ortaya koyduğu ya da başka yönden oportünistlerin iddia et-

tiği gibi "sağın" cilveleri olduğu inancıdır. Peki, sürekli artış gösteren köylülerin ve yerlilerin protestoları, halk ayaklanmaları ve mücadeleleri için ne diyelim? Bununla ilgili olarak, karşı olduğunu ifade edenler en sert şekilde yasaların yaptırımlarına katlanmak zorunda kalacaktır. Tekelci sermayenin jandarmalarının iştahı için keyfe göre değişen yasalarla ulusal zenginlikler beş paraya, -kim olursa olsun-, satılmakta. Mevcut durumda ise bu satış, aylarca Brezilya'nın "sahibi" olacak FIFA için yapılmakta.

Halkın dünya kupasına karşı olan protestolarını yatıştırmayı başaramayan oportünist "sosyal hareketlerin" yüzüstüce Devlet Başkanı Sekreteri Gilberto Carvalho ile görüşmeleri dahi ateşi düşürmemiş, tam tersine sekreterin "hükümet ile Halk Toplumunu (Brezilya'da bir sivil toplum hareketi çn.) görüşmesi ahlaksızcadır" açıklaması sonucu ayak bastığı her yerden kovulmuştur. Görüldüğü her yerde insanlar "Mundial Olmayacak" sloganlarıyla toplanıyorlardı. Başka zamanlarda pankartların kaldırılması, cop, kauçuktan mermiler ya da başka araçların kullanılması için emir verilmesine ihtiyaç olmazdı. Ancak "demokrasinin" var olması ve durumun daha da kötüleşmemesi için zorun kullanılması tercihine başvuruluyor.

Halk kitlelerinin eylemlerinin sönmesi, dünya kupasının başlamasından birkaç hafta öncesinden mevcut baskı mekanizmasının daha fazla silahlı güçle, federal polisle, koruyucularla ve Blackwater tarafından çok iyi eğitilen Ulusal Güvenlik Güçleri ile takviye edilmesine neden oldu. Sanki bunlar yetmezmiş gibi eyaletlerin Kamu Düzeni sekreterleri, suçun artış kay-

detmesine karşı mücadele çerçevesinde, daha sert yasal önlemlerin alınmasını talep etmek için başkentte toplandılar. Gerçekte ise, asıl amaç olarak adlandırılan halk eylemlerini bastırmak için başlatılan haçlı seferlerinin, devlet terörünün meşrulaştırılmasıdır. Sabrı tükenmeye başlayan, halk kitlelerinin artan ve öfkeli tepkisi "yüz kızartıcı suç" olarak adlandırılmakta.

Bunlara paralel, oportünistler eski devlet mekanizmasının şimdiki uygulayıcıları olarak, halkı politikalarının devam etmesinin kabul edilmemesi durumunda "geçmişe dönmekle" tehdit ederek, aşağılık seçim şantajına başvurmaktalar. İşçi Partisi seçim spotunda, mutlu bir ailenin seçimlerin kazanılmaması durumunda yıkıma uğrayacağı rezilce bir "neden" sunacak düzeye kadar düşmekte. Bunlar kadar diğerleri açısından da fark yoktur. Birleşik Parti ile "muhalefet" in bütününün ortak demagojileri ile her biri ayrı olarak kararlıca emperyalistlere, büyük burjuvalara ve büyük çiftlik sahiplerine hizmet etmeye mecburdurlar.

Bunlardan hiçbirisi "Mundial Olmayacak" zafer sloganıyla gerçekleştirilen halkın eylemlerine ve sonrasında gerçekleştirilecek seçimlere karşı boykot çalışmasına set olamayacaktır. "Mundial Olmayacak" haykırışı bütün beklentileri aştı. Milyarderlerin ve çürümüşlerin partisi-eğlencesi devam da etse, yüksek ödemeli Lula'nın ve çevresinin siestasının, hükümetinin mevcudiyetinin idame edilmesi halkın eylemi ile bozulmuştur. Her türlü baskı, uzlaşma çabası ve şantaj çıkmazla sonuçlanacaktır. Çünkü gerçeği görmezden gelmeye devam edilemez ve somut metotlarla (devlet açısından çn.) devam edilmesi yangına benzin taşımadan başka bir şey olmayacaktır.

* *"Nova Democracia" (Yeni Demokrasi çn.) gazetesinin Haziran 2014 tarihli, 132. sayısında yer alan başyazı. Makale Yunanca yayın yapan "Proletarya Bayrağı-Proletariaki Simea" gazetesinden Türkçe'ye çevrilmiştir.*

Avrupa'da

2 Temmuz anmaları

H. Merkezi: 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta 33 kişinin yakılarak katledilmesinin 21. yıldönümünde Avrupa'da da protesto eylemleri düzenlendi.

* **Londra:** Stoke Newington bölgesinde bulunan Cemevi önünden başlayan yürüyüş, Pir Sultan Anıtı'na kadar sürdü. Britanya Alevi Federasyonu (BAF) ve Demokratik Güç Birliği'nin çağrısıyla yapılan eylemde anıtının bulunduğu parka gelindiğinde çiçekler bırakılıp mumlar yakılarak saygı duruşuna yapıldı. Daha sonra Britanya Alevi Federasyonu adına bir açıklama yapıldı. Semahla sonlan-

dırılan anmaya **Partizan** da katıldı.

* **Basel:** Weil am Rein Alevi Kültür Merkezi (AKM)'nde Sivas katliamının 21. yıldönümü vesilesiyle anma etkinliği gerçekleştirildi. Sivas'ta katledilenlerin şahsında saygı duruşuyla başlayan anma, katledilenlerin isimleri tek tek okunup birer gülün yanına mum yakılarak başladı. Konuşmaların ardından katliamı anlatan belgesel gösterimine geçildi. Etkinlikte İsviçre Partizan adına da konuşma yapıldı.

* **Paris:** Aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu **DEKÖP-Paris** tarafından örgütlenen anma, Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı. Etkinlik Sivas şehitleri şahsında

tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra hazırlanan bildiri Türkçe ve Fransızca okundu. Şiirler ve hep birlikte söylenen türkü ve marşlarla etkinlik sonlandırıldı.

* **Ulm:** Ulm Demokratik Güç Birliği'nin düzenlemiş olduğu miting ile Sivas katliamı yüzlerce kişinin katılımıyla protesto edildi. En öndeki Sivas şehitlerinin pankartı ardından Güç Birliği pankartı ve diğer kurumların flamalarının yer almasıyla başlayan yürüyüşte yol boyunca Almanca bildiriler okundu ve sloganlar atıldı. Etkinliğe ilk defa Beşiktaş Çarşısı Grubu'nun destek vermesi ve mesaj sunarak yer alması olumlu oldu.

Ortadoğu şekillenirken sorumluluklarımız üzerine

Medeniyete beşiklik yapmış Ortadoğu'da sular durulmuyor. Mezopotamya toprakları, kardeş kanlarıyla sulanmaya devam ediyor. Ortadoğu'da taşlar yerinden oynamıştır. Bu taşların yeniden diziliminin nasıl olacağı henüz belli değildir. Maoistler, gökkubbenin altındaki karmaşanın devrimci olanaklarını öne çıkarırlar, devrimci tarzda müdahaleye çalışırlar. Egemenler de bu karmaşadan kendileri için yeni "düzenler", yeni sınırlar çıkarmaya çalışıyorlar/çalışacaklar. Ortadoğu; egemenlerin istediği gibi mi şekil alacak? Yoksa halklar kendi güçlerine dayanarak, devrimci bir müdahalede bulunabilecekler mi? Bunlar güncel sorulardır. Bu soruların cevapları, lafla değil, pratikte ve çok açık ki halkların mücadelesiyle verilecektir.

İçinden geçilen süreçte Irak ve Suriye'de çatışmalar had safhaya varmıştır. IŞİD'in Musul'u çatışmasız bir şekilde elde etmesi ve peşmergenin Kerkük'e girmesiyle, egemenler cephesinden Ortadoğu için yapılan planların mahiyeti belirginleşmiştir. Şimdi ise halklar cephesinden verilecek yanıtı netleştirmek, komünist-devrimci bir hareket olarak bu yanıtın neresinde/nasıl yer alacağımızı ortaya koymaktır.

Ortadoğu'da yaşananlar, -yanıbaşımızdaki Rojava dâhil- Türkiye Devrimci Hareketi açısından esasta sadece "analiz" konusu olacak şekilde değerlendirilmiştir. Yaşananlara, saldırılara dair, varolana devrimci tarzda müdahale şeklinde ele alınmamıştır. Oysa Türkiye dâhil, Ortadoğu'nun sınırları, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra emperyalistlerin eliyle belirlenmiş ve uluslar/halklar paramparça edilmiştir. Halklarımız bu sınırları hiçbir zaman tanımamıştır. Riha'da Kürt ve Arap halkları; "bin hat-serhat" şeklinde nasıl koparılmışsa birbirinden, Antakya'da Nusayri-ler öyle koparılmıştır.

Kültürel ve tarihi olarak zaten bir olan toplumların arasında yapay olarak çizilmiş sınırların değişmesi/kalkması olasılığı, mevcut konjonktürde çok net olarak ortaya çıkmıştır. Türkiye'deki bütün halkların politik öncüsü olma iddiasındaki bizlerin, bu sürecin dışında kalması mümkün değildir. Böyle bir ele alış, tarihi bir hata olur. Kaosun arttığı dönemlerde çıkabilecek fırsatlardan yararlanabilme, ancak bu kaosun içine, bilinçli bir şekilde, girmekle olacaktır. Dolayısıyla Ortadoğu'da yaşananları sadece "analiz" konusu yapmak yanlış-tır. Partizan güçleri olarak, daha stratejik bir ele alışla değişimleri ayrıntılı değerlendirip, politikalar üretmeli ve aktif olarak sürece dâhil olmalıyız.

Ortadoğu'da IŞİD'in Musul'a saldırısıyla birlikte ortaya daha net olarak çıkan politik güçlere bakalım: Birinci olarak; IŞİD-KDP-Türkiye, Katar, S. Arabistan, İsrail ve ABD'de somutlaşabilecek emperyalistlerin ve uşaklarının oluşturduğu blok mevcuttur. Bazı konularda anlaşmazlıklar çıksa da, Irak ve Suriye'nin parçalanması, Şii gücüne karşı Sünni gücü öne çıkarma ve "bağımsız

Kürdistan" projelerinde belirgin bir ortaklık yakalamış durumdadırlar. İkinci olarak; Irak'ta Maliki, Suriye'de Esad, İran, Rusya bloku vardır. Bunlar, eski mevcut statükonun korunmasından yanalar, fakat kendileri de bunun olmayacağını farkındalar. Bunun için süreçteki karmaşadan en fazla payı alabilmek için tüm "hünerlerini" gösteriyorlar. Aslında bu iki cephe; halklara düşmanlıkları, asalaklıkları ile aynı cepheledirler. Üçüncü cephe ise halkların cephesidir. Şimdilik bizim açımızdan, müdahale edebileceğimiz, birlikte mücadeleyi yükseltebileceğimiz PKK-PYD'nin birincil olarak öne çıktığı cephe-lerdir. Bu cephede başta Türkiyeli devrimci, demokratlar olmak üzere tüm Kürt coğrafyasında ve savaş durumunda olduğu yerlerdeki halkçı güçler yer alabilir/almalıdır.

Birinci cephenin Ortadoğu'yu nasıl şekillendirmek istediği artık çok nettir. Günümüze kadar kanla çizdiklerini ve silinmeyeceğini söyledikleri kırmızıçiz-gilerini nasıl terk ettiklerini AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik; "Eskiden bağımsız bir Kürt devleti mevzuu Türkiye için savaş nedeni sayılıyordu. Eğer Irak bölünürse, ki bu kaçınılmaz görünüyor, onlar bizim kardeşimizdir" şeklinde açıklamıştır. Tüm dünya basınında "Türkiye bağımsız Kürdistan'a onay verdi" olarak yorumlandı bu söz-ler. Çok geçmeden İsrail de bağımsız Kürdistan'a onay verdiğini açıkladı. Böylece KDP'nin öncülüğünde, içine Kerkük'ün dâhil edildiği Kürdistan topraklarına yeni bir statünün önünün açıldığı çok net ortaya çıktı. Barzani KDP'sinin emperyalistlerle işbirliği ve TC uşaklığı, özellikle Rojava sürecinde bir kez daha ortaya çıkmıştır.

IŞİD, yeni ortaya çıkmış bir güç de-ğildir. Geçen yıldan itibaren Rojava'ya saldırmış ve sonuncusu geçtiğimiz Mayıs ayı içerisinde olmak üzere birçok katliam gerçekleştirmiştir. PYD, Rojava'da halka yönelik katliamları belgeleri ile ortaya koymasına rağmen ne Türkiye ne de dünya gündemine taşıyabilmiştir. KDP de katliamları "PYD'nin yalanları" olarak yorumlamıştır. Bununla kalmamış, Rojava devrimini boğmak için ambargo uygulamış, sınır kapılarını kapatmış, en son ustası TC gibi hendek politikasını devreye sokmuştur. Ayrıca Mayıs ayı ortalarında, Irak. Kürdistanı'nda PKK-KCK'nin birçok legal kurumunu basmış, gözaltılar yapmış, bürolarını kapatmıştır. Bütün bunlar göstermektedir ki, **ABD ve İsrail'in planladığı, TC-KDP-IŞİD tarafından yaşama geçirilecek olan "Bağımsız Kürdistan" projesi, diğer parçalardaki Kürtlerin kazanımlarına, varlıklarına karşı üretilmiş bir projedir.** "Kürt" kelimesine bile tahammül edemeyen TC'nin bu projenin içerisinde olmasının temel nedeni; PKK-PYD düşmanlığı ve Rojava devriminin boğulması hedefidir. Barzani'nin geçtiğimiz günlerde PKK'yi "işgalci bir güç" olarak tanımlaması; bu "bağımsızlığın", Kürt ulusu-

nun birliğini parçalama ve halkların kanı üzerinden olacağını göstermiştir.

Burada KCK Yürütme Konseyi Eş-başkanlığı'nın yaptığı açıklama önemlidir: "... saldırılar bir kez daha göstermiştir ki, halkımız dört parça Kürdistan'da özgürleşmeden hiçbir parçanın kalıcı ve kesin bir güvencesi yoktur." KCK, dört parçanın birlikte mücadelesini öne çıkarmış ve devrimci, demokratik güçlere seslenmiştir. KDP eliyle tutulan yol, halklara ve Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine vurulacak bir darbe olacaktır.

Devrim için öne atılalım!

Bizler; Kürt ulusunun demokratik özerklik taleplerine yönelik emperyalistler ve uşaklarının saldırılarına karşı, kendimizi aktif olarak, ezilen ulusların mücadelesini tam hak eşitliği kapsamında sahiplenmiş, sınıf mücadelesinin ekonomik boyutları kadar, demokrasi mücadelesinin de öncü gücü olma sorumluluğunu taşımamız, anti-emperyalist oluşumuz, aktif tavır almamızı koşullamaktadır. Bunun dışındaki her ele alış, komünist devrimciler açısından halklara karşı görevlerin yerine getirilmemesi anlamını taşır. Mevcut gücümüzün darlığından dolayı; etkin olamayacağımızı düşünerek geri kalmak devrimci bir güç açısından doğru değildir. Bizim örgütsel olarak genişlememiz, politik olarak aktif oluşumuzla bağlantılıdır.

Son iki yıldır BDP tarafından Rojava için düzenlenen çeşitli kampanyalara ya hiç katılmamış ya da sınırlı bir düzeyde kalınmıştır. Hendek politikasına karşı gereken duruş gösterilemedi. Kendi başımıza eylemler örgütleyemedik. Bunları vurgulamamızın nedeni, bundan sonraki görevlerimizi ortaya koyacakken son iki yılın muhasebesini yapmamız ve eksiklerimizi net olarak saptamamız içindir. Eksik ve yetersiz kalışın nedenleri iyi bir şekilde çözümlenmek zorundadır. TDH açısından şovenizmden kurtulamama, Kemalizm'in beyinlere vurduğu zincir önemli bir etkenken, Ortadoğu'da yaşanan değişimi görememek, politikayı çok dar, geleneksel kalıplar içerisinde üretmeye devam etmek diğer etkindir.

Politika somut güçler üzerinden yapılır. Nasıl ki boş havuzda yüzülmezse, somut güçler ortaya konmadan da politika yapılmaz. Politika yapıcısı, somut koşullar-güçler üzerinden hareket eder, ittifaklar yapar. Bu ittifaklar, her iki tarafı güçlendirme amacı taşır vs. Şu anda bizim için en uygun ittifak gücü, PKK-PYD'de somutlaşan güçtür. Bizler legal, illegal, silahlı, barışçıl her türlü mücadele yöntemimizi, müttefik güçlerimizle geliştirip ezilenlerin politikasını oluşturmalıyız.

PYD, şu anda Rojava'da KCK çizgisine paralel bir yapılanmaya gitmiş durumdadır ve silahlı olarak mücadelesine devam etmektedir. T. Kürdistanı'nda ise "çözüm süreci" devletin tüm ayak diremelerine rağmen, PKK'nin şu

anda çatışmasızlığı esas alması nedeniyle sürmektedir. PKK, şu anda Türkiye'de legal, reformcu yöntemlerle yol almaya çalışmaktadır. TDH, içinden geçilen dönemin özgünlüğünü görmek zorundadır.

Bizler Partizan olarak, içinden geçilen sürecin özgünlüğü görülerek her alanda, kendi politikalarımızla da ortaya çıkıp, halkların demokrasi/devrim mücadelesini aktif kılmaya çalışmalıyız. HDK, bu açıdan önemli bir kurumdur. Sadece tabelada kalmamasını sağlamak bizim görevlerimiz arasındadır.

Sonuç olarak; içinden geçilen süreç, halklarımızı devrim yolunda kanalize edebilmek için çok önemli fırsatlar sunmaktadır. Devrim için oluşan fırsatları, akıllıca, ustalıklı kullanmak komünist öncünün görevidir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Tuncay Bali: Malatya doğumlu olan Bali, İstanbul Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördüğü sıralarda tanışır devrimcilerle. Kısa sürede kendini yetiştirip profesyonel faaliyetin içerisine giren Bali, 16 Temmuz 1977 tarihinde faaliyet yürüttüğü Zeytinburnu'nda Orhan Çam adlı sivil faşistin saldırısı sonucu ölümsüzler kervanına katıldı.

Aziz Akpınar: Halk ordusu saflarında mücadele veren Akpınar, 17 Haziran 1978 tarihinde Tarsus'ta polis tarafından katledilmiştir.

Aziz Araz: 15-16 Haziran (1980) direnişinde gözaltına alındı. Faşizmin işkencehanelerinde kolluk güçlerinin uyguladığı işkenceler sonucu, ser verip de sır vermeyenler kervanına katılmıştır. Katliamlarının üzerini örtmeye çalışan devlet, hemen bir rapor düzenleyerek Aziz Araz'ın hastane yatağından düştüğünü ve sonrasında beyin kanaması geçirerek hayatını kaybettiğini iddia etti.

Efendi Diril: 1956'da Dersim'de açtı dünyaya gözlerini. Ortaokulu Ovacık'ta, Öğretmen Lisesi'ni Elazığ'da okudu. Halk Ordusuyla küçük yaşlarda tanışıp birçok aktif faaliyetin içinde yer almıştır. 30 Haziran 1980 tarihinde İstanbul Kanarya'da katlettiler Diril'i.

Hayrettin Bakış: Dağların, olanaksızlık tanımayan ve her zaman bilimi esas alan yılmaz komutanı! Verdiği haklı mücadelesini her şeyden daha üstün tutan Bakış, 1957 Dersim Mazgirt Rijk köyünde doğdu. 29 Haziran 1985 tarihinde Hayrettin Bakış komutasındaki gerilla birliği bir işbirliğinin ihbarı sonucunda pusuya düşürüldü. Devletin kolluk güçleriyle aralarında çıkan çatışma sonucu **Hayrettin Bakış, Nihat Topuzoğlu ve Metin Eker** ölümsüzler kervanına katıldı.

WA U WUHT (RÜZGAR VE ZAMAN)

Herkesin bir yıldızı vardır gökyüzünde. Bir yıldız kayarsa eğer bu birinin öldüğü anlamına gelir. Böyle söyler Dersim'in yaşlıları. Bugün bir yıldız kaydı ve bu yıldız Dersim'den daha bir parlak gözüktü. Sanki Dersim'in üzerine düştü. Sanki özellikle Dersim'in üstüne düştü; sanki ahtı kaldı burada. Sanki gözü açık kaldı göçenin.

Baykuş uğursuzdur. Bir evin önünde ötüyorsa eğer, o evden birinin öleceği anlamına gelir. Böyle söyler Dersim'in yaşlıları. Bugün bir evin önünde ötüyordu. Ötüyordu ama ahtı vardı; göçüyordu ama gözü açık kaldı.

"Dedem, köye geri dönmeyi çok isterdi. En azından son bir kez görmek isterdi. Ancak köy boşaltılmış, evler yakılmış ve yıllar sonra bile bölge 'insansız bölge' ilan edilmişti. Bu yüzden kimse gidemiyordu. Dedem, hareket etmekte zorlanıyordu ancak ağlayarak babamdan onu köye götürmesini isterdi. Üzülürdük hepimiz. Babam da onu köye götürmeyi çok isterdi. Ancak köy insansızdı ve bölge insansız bölgeydi. Dedem, böyle öldü. Dedem köyünü son bir kez göremeden öldü. Mezarı da orda kaldı."

Hangi ağaç toprağın dışında büyür? Hangi ağaç kökünden ayrı yaşar? Dersimliler bağlıdır topraklarına, bu yüzden sürgün ölümüne eşdeğerdir. Ölüm ve sürgün... Dersim iyi tanır bu kelimeleri. Ölüm ve sürgünle yazılmış tarihi.

Köyün içine doğru uzanan bir yol. Yıllardır pek kullanılan olmadığı belli; yolda çalılar büyümüş, ağaçlar kapatmış. Ön tarafta birkaç büyük tarla, tarlalar sınırı kuru taş duvar. Yol iki duvar arasına uzanır köye doğru. Televizyonlarda görsen bu manzarayı gıpta ile izlersin. Köyde sağlam kalan tek yer köy okulu. O da devletin simgesi, sanki alay eder gibi. Yıkılmış duvarların, çökmüş damların olduğu bir köy. Bir evin yanına geliyor ayaklar. Gerisi mi? Gerisi, çocukluğunu, arkadaşlarını, komşularını, mutluluklarını ve babasının mezarını bırakıp da sürülmüş bir

yüreğin, bir çift gözün kaldıramayacağı şeyler. Bu da bu köyün '94 kaderi...

Aliboğazi Dersim'in Hozat, Ovacık ve Çemişgezek ilçeleri arasında yer alır. Tağar çayı vadi tabanına uzanır. Aliboğazi ve Tağar çayı yolu boyunca ise birçok vadi ve suyu içine alarak ilerler. Yılan dağı ve Kırklar dağı bu manzaraya hem görkem ve heybet hem de kutsallık katar. Arazi ayrıntılı ve orman. Yamaçlar yüksek ve dik. Vadi tabanında, Tağar çayı kıyısında ve yamaçlarda köy ve köm yerleri.

"Mı va:
Tarih 38
Hadisê brawonê ma vegayê Kerbela wo"
(Söyledim:
Tarih '38'dir
Kardeşlerimin olayı Kerbela vakasıdır)

Kedi mırıl mırılrsa eğer derler ki düşman gelir. Böyle söyler Dersim'in yaşlıları. Kediler mırıl mırıl mıydı o gün bilinmez. Düşman karşıda, ama mağarayı bulabilmiş değil. İnsanlar aç ve susuz. Düşman kırmasa susuzluktan kırılacak millet. Çare yok, karanlık çökünce inip su getirilecek. Mağaradan çıkıldığında düşman fark ediyor mağarayı. Top ve silahlarla dövüyor ve bir anda yüzlerce insan katlediliyor. Ve bundan sonra bu mağaraya "38 mağarası" denildi.

"38'de tam burada, bu ceviz ağacının orada, seksen kişi kurşunlandığında aha bu dere kan akıyordu" diyen amcanın sesine gidiyorum.

Kurtarabilenler bir canını kurtarıp dağların yolunu tutuyor. Gidip sığınıyor dağlara. Rivayete göre var belki iki yüz kişi; kadın, çocuk, yaşlı... Düşman yakın. Hepsinin yakasında açlık, hepsinin yakasında ölüm. Analarda bebekleri emzirecek süt kalmadı. Sonra bir bebek. Bebek bu ya bilmezdi açlığı, ama o açlıkla erken tanıştı. Tüm bebeklerin acıktığında yaptığı gibi ağladı sadece... Düşman yakın. Bu bebek ya; nereden bilirdi ki ağlamaması gereken bir yer olduğunu. Düşman yakın; belki var iki yüz kişi. Ana, bebeğin sesini kısmak için göğsüne bastırdı. Bebek ağlıyordu, biraz daha bastırdı. Belki var iki yüz kişi, ne yapabiliirdi ki? Bebek sustu; ana da sessizce yüreğine ağladı. Bu bebek erken tanıdı açlığı ve ölümü...

"Meberve pite mi, meberve Dismen bervice to hesneno

Waji, waji, eve heşiriye waji

Weng ro pite mi biriyo"
(Ağlama bebeğim ağlama
Sonra düşman duyar sesini

Söylüyorum acı ve esaret içinde
Yavrumun sesi duyulmaz artık.)

Laç Deresi, Avkador vadisine bakar. İki de Munzur Vadisi'ne akarak Munzur suyunda birleşir. Laç Deresi yazın kurur ve işte bu birleşme o zamanlarda bozulur. Avkador'un yanında Bokır dağı var, Laç Deresi'nden ne de heybetli görünür. Laç Deresi'nin arkası Kutudere. Laç Deresi ve Kutudere arası Demenan... Demenan deyince 38 ve direniş gelir akla. Bu dönem direnen temel aşiretlere; Laç Deresi,

Demenanlıların direniş mekanı olur. Demenanlılar 38'den sonra dağdan en son inenlerdir. 1946 yılına kadar halk dağlarda kalır. Demenanlılar 38'in acısını en çok yaşayanlardır.

Laç Deresi kurumaz bu sene, bu dere kan akar. Akan kan Munzur'a karışır, Avkador bu kanı taşır. Bu kan Halvori'ye ulaştığında kurşuna dizilerek uçurumdan Munzur'a düşen bedenlerle karşılaşır. Katledilenlerin kemikleri ancak 2013 yılında Laç Deresi'nde bir mağarada bulunur. 75 yıllık kemikler bir tarihi, acıyı, katliamı anlatır.

94 olduğunda düşman yine buradaydı. Demenanlılar ancak kurtarabildiklerini alır ve düşer yollara.

Lastik bir ayakkabı çıkar yıkıntılar arasından. Bir çocuk ayakkabısı, bir kız çocuğuna ait. Çocukluğumuza giydiklerimizden. Ancak o kadar küçük ki muhtemelen ilk lastiklerinden. Mavi; gökyüzünün derinliği, denizin berraklığı gibi. Ama belki de giyen çocuğun göz rengi. Küçük el ve ayaklarıyla sarışın, mavi gözlü bir kız çocuğu belki.

1994'te, Mirik'te... Düşman köyü kuşatır. Köylüyü bir eve toplar ve evi ateşe verir. Yaşlı, genç, kadın, erkek, çocuk 11 kişi. Bir kız çocuğu fırlar ateşten. Belki annesinin kendisini yavrusuna siper etmesiyle kurtulur; koşar koşar. Tek derdi ateşten kaçmak. "Düşman", adı bu ya çevirmiş köyü. Durur kız çocuğu. Sonra yine koşar, koşar. Ve bir kız çocuğu fırlar ateşe...

O yüce heybetli dağ Jel ana gördü bunu. Karlanmış başı, beyazlanmış saçları andırdı. Bu kız çocuğu için Jel anaya ağıtlar yakıldı.

Cenazeler bulunamamış, kalanlar o sırada köyde olmayanlar. Bir köyleri yok artık; anneleri, babaları, kardeşleri yok artık. Annelerinin, babalarının, kardeşlerinin bir mezarı bile yok.

İşte bu acılar yaşandı o zaman, o zaman kaldı bir ayakkabı. Mirik'te, Demenan'da, Aliboğazi'nde tüm Dersim'de yaşananlardan kaldı bu acılar. Ölenlerin bazıları ayakkabıları olamayacak kadar küçüktü. 38'den, 94'ten kaldı bu acılar. Aynı acıları yaşadığımız yerlerde kaldığı gibi.

"Aynı acılar"... Doğru aynı acılar yaşandı bu memlekette ve o acılar ayrılaştırdı bizi. O nedenle anladık ve anlarımız birbirimizi. Aynı acıları yaşadık, T. Kürdistanı'nın yüzlerce köyü ve binlerce insanıyla. Lice'de yaşadık biz Mirik'i. Hem de üç defa tümünden yakılınca Lice. Amed surları şahittir yaşananlara. O gördü, o bağrında taşıdı acıyı yıllarca, gizlice... Duyduk... Ben u Sen duydu; Xançepik'ten, Alipaşa'dan yükselen feryatlar anlattı yaşananları. Gördük... Wan, Colamerg, Geve, Cizre, Qoser'de ölüm kuyularında katledilenleri. İsimsiz mezarları ve isimleri "faili meçhul" olanları.

"Ma dano pêro

Hefe xo hot beduli gureto

Merdenâ koyi persenê

Ma re saltanet o"

(Döğüştük

Aldık yedi kuşağımızın öcünü

Dağda ölümü sorarsan

Saltanattır bizim için)

("Laç Deresi" türküsünden)

(Bir Partizan)

Kültürümüz kavgamızdır:

14. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde buluşalım!

Bu kapsamda Dersim'de gerçekleştirilen festivaller, kültürümüzü yaşatmanın, geniş kitlelere duyurmanın aracıdır. Hakim sınıfların saldırılarına karşı çıkmak, ekolojik ve kültürel değerleri korumak için bu yıl gerçekleştirilecek olan 14. Munzur ve Doğa Festivali oldukça önemli bir yerde duruyor.

Osmanlı'nın çöküşüyle Dersim'e olan düşmanlık bayrağını devralan TC devletine miras kalan Dersim, katliam, sürgün, asimilasyon politikalarına kesintisiz bir şekilde maruz kalmıştır. TC devletinde azgın, faşist saldırılarla 38 katliamında binlerce çocuk, yaşlı, kadın, erkek ayırımı yapmadan binlerce masum insanı katletmiş, köyleri yok etmiş, sürgün etmiştir. Birçok insan işkenceye maruz kalmış, kadınlara tecavüz edilmiş, insanlar diri diri yakılmıştır.

Katliamların yanı sıra devlet sürgün ve asimilasyon politikalarını yaşama geçirerek Dersim'in kültürünü yok etmeye çalışmıştır. Nitekim bazı başarılar elde etmiştir. Asıl üzerinde duracağımız konu asimilasyon-yozlaştırma olacaktır. Devlet ulusal muhalefetin yok edilmesi, halkın öz kültürünü ortadan kaldırmak için Şark Islahat Planını hazırlar. Bu planın asıl amacı bölgeyi Türkleştirme politikasıdır.

Yatılı bölge ilkokulları açılarak Türkçe yaygınlaştırılmaya, Kürtçe'yi yasaklamaya gidilmiştir. "Dersimliler aslında Türk'tür" gibi söylemlerle çirkin saldırılarda bulunurlar. Devlet bölgede hakimiyet kurmak için aşiretler arası ortaya çıkan çelişkilere faydalanıp isyan eden aşiretlerin üzerinde baskı uygulamıştır. Haksızlığa uğrayan, zorla topraklarından alıkonulan, halkların haklı mücadelesi her zaman zor ile kanla bastırılmaya çalışılmıştır. Devlet her zaman halkın içindeki çelişkilere, özellikle aşiret çelişkilerinden faydalanarak bölgeye girebilmiştir. Bu aşiret çelişkilerinden faydalanan devlet aşiretleri birbirine düşürmüş ve 38'de bütünlüklü bir direniş geliştirememiştir.

Devlet Dersim kültürünü eritmek için birçok ideolojik argüman kullanmıştır. Saldırıları sadece siyasi, askeri zeminden öte Dersim kültürünü-dilini yok etme çabasına girişmiştir. "Bölgede isyan çıktığı, iç huzuru sağlama, halka yardım etme" gibi masumane sebeplerle sürgün politikalarına kılıf uydurmuşlardır. Can bedeli bir mücadele sonucunda yaratılan Dersim kültürü silah zoru ile yok edilmeye, burjuva-feodal kültürün hegemonyası al-

tına alınmaya çalışılmıştır. Düşman, yozlaştırmayı bir kültürü yok etmek, bir dili yasaklamak, bir yaşam biçimini ortadan kaldırmak üzere uyguladığı bir politika olarak ele almaktadır. Dersim'e itaat ettirememenin sıkıntısını "namus meselesi" yapmış, Dersim profiline, kimliğine, bir halkın kendi öz iradesine tecavüz etmek için kapsamlı bir şekilde yaşama geçirilen politikadır.

İşin diğer yönü ise bölgenin yer altı kaynaklarının zengin olmasıdır. Bu zenginliği kullanmak isteyen düşman birçok projeye insanların yaşama alanlarına ve kültürel değerlerine saldırmıştır. Köylülerin kutsal saydıkları ziyaretleri yıkıp, boş köylerde bulunan mezarları tahrip etmeleri kültürden, Dersim bilincinden ne kadar da korktuklarının pratik göstergesidir. Düşman kültürümüzü alıp zaman zaman TV programları, radyo, gazete, dergi vb. araçları kullanarak söylemleriyle "gerçekleri açığa çıkardık" demekle yetinmiş ama bu gerçeklerin üstünü kapatmak için elinden geleni yapmıştır.

Asimilasyona paralel olarak işlenen Türkleştirme politikalarında sürgün edilenlerin yerini doldurmak, bölgede Türk milliyetçiliğinin adımını atmak için diğer illerden belli bölgelere Türk-Sünni vatandaşları yerleştirmişlerdir. Bölgede Alevi-Sünni çatışmalarının tohumları ekilmiştir. Dersim halkının bir kesimi bu çatışmalardan kaçmış, bazıları ise baskılara dayanamayıp Sünni mezhebini benimsemişlerdir. Bölgede bulunan yatılı okulların en büyük özelliği çocukların ailelerden uzak olmalarının, aynı zamanda kültürlerinden de uzak kalmalarına neden olmuştur. Birlikmiş olan aile kültürleri, okulda verilen eğitimlerle sindirilmeye çalışılmıştır. Okullarda her sabah andımız okutularak zorla Türk olduklarını benimsetmeye, Kızılbaşlığın, Türklükten geldiğini, din dersleriyle de Aleviliği kafalarda silikleştirmeye çalışmışlardır.

Tüm bunların yanı sıra bugün Dersim toprakları daha fazla insanlaştırılmak için baraj ve HES projeleri ile saldırı ablukası altındadır. Barajlar ve HES projeleriyle birçok

doğal alan tahrip edilmiş, bölgenin iklimini öldürmüştür. Düşmanın yaşam alanlarına saldırısı insanları doğal göçe zorlamıştır. Düşman uyguladığı politikaları hizmet, iş imkanı getiriyoruz propagandasını yapması bölgede ilk anda olumlu karşılanmış ama projeler sonucunda öyle olmadığı görülmüştür. Halkın ekonomik sorunlarından faydalanmaya çalışmışlardır.

İşsizliğin sorun olduğu bölgede bir fabrika dahi bulunmamaktadır. Dersim halkı, hayvancılık, kısmi derecede arıcılık ve tarım ürünlerinden geçimini sağlamaktadır. Bu alanda da sömürüye maruz kalmaktadır. Genç kitle çözüm yolunu büyük şehirlerde çalışmaya gitmekte bulmakta, kültürlerinden uzak yaşamaktadırlar. Gençler düşman tarafından esrar-uyuşturucu ile düşürülmekte, politikadan, kültüründen uzak apolitik gençler yaratmaya çalışılmaktadır. Devlet uyguladığı asimilasyon politikalarını gizli-saklı bir şekilde değil, asker polis eliyle açık bir şekilde yapmaktadır. Mesele sadece siyasal değil, aynı zamanda kültürel, Dersim'de kültür, sözlü ve yazılı olarak günümüze kadar ulaşmıştır. Kürtçe-Zazaca halk türkçüleri, ağıtlar, marşlar, şarkılarla ifade edilmektedir.

Devletin baskısı insanların devrim olan inançlarını pekiştirmiş, özgürlüğe devrimle ulaşacaklarını kavramış, örgütlenmiş, kendini devrimci davaya adanmış, kurtuluşun mücadelesiyle gerçekleştireceğine inanmış, bu kavgada şehitler vermiştir. Bu kapsamda Dersim'de gerçekleştirilen festivaller, kültürümüzü yaşatmanın, geniş kitlelere duyurmanın aracıdır.

Hakim sınıfların saldırılarına karşı çıkmak, ekolojik ve kültürel değerleri korumak için bu yıl gerçekleştirilecek olan 14. Munzur ve Doğa Festivali oldukça önemli bir yerde duruyor. Munzur Festivalinde ekonomik, siyasi, kültürel saldırılara karşı öfkemizi haykırmak ve Dersim kültürünün yaşatılması, köylere dönüşün sağlanması için örgütlenme şiarını kuşanalım.

"Katledilen doğamız ve tarihimizdir!"

Egemenlerin T. Kürdistanı'nda yürüttüğü savaş politikaları kendini her alanda göstermektedir. "Barış süreci" olarak tanımlanan ancak yapılan kalekollar, HES'ler, maden ocakları ile savaş politikaları tüm gerçekliğiyle devam etmektedir. Dersim'de de yapılan HES, baraj, maden ocakları ve kalekollarla devlet, savaş politikasını sürdürmektedir. '37-38 katliamından beri yürütülen ve "modern" hale gelmiş havuzlar yani baraj ve HES'lerle insanlaştırılma politikası TC'nin kuruluşundan bu yana devam etmektedir. Talan ve yağmaya açılan coğrafyamızda insana ve insanlığa dair hiçbir kalıntı dahi bırakılmayarak Dersim sulara gömülmek isteniyor. Devletin bu çalışmalarından biri ise yıllardır gündemde olan Nazimiye'ye bağlı Doluca köyünde yapılan **Pembelik Barajı**'dır.

Barajın yapılmasına başlandığı ilk günden bu yana verilen mücadelelerle gündeme gelen Pembelik Barajı yapımı devam edilirken, bölge halkı ise sular altına gömülecek topraklarından mezarları kurtarma çabası içindeler. Barajın yapımında köyde yaşanan en büyük acı baraj altında kalmaması için taşınan mezarlar olmuştur. Barajın yapımı ile baraj altında kalmaması için mezarlar taşınmış ve kazılan mezarlarla acılar tazelenmiş, yıllar önce kaybettikleri için dökülen gözyaşları tekrar dökülmüştür.

Yeni yapılan mezarlık ve cenazelerin çıkarıldığı mezarlık alanı ülkemizdeki savaşı somut hali ile yansıtmaktadır. Belki de bahsi geçen mezarlarda her ne kadar doğal şartlarda yaşamını yitirmiş cenazeler olsa da, devletin Dersim'de baraj ve HES'lerle yürüttüğü özel savaş yöntemleri ile tekrar cesetler oldukları yerlerden çıkartılarak toplu mezarlarda defnedilmek zorunda kalmıştır.

Armenak'ın mezarı da taşındı

Köyde mezarlar taşınırken aynı zamanda burada bulunan **TKP/ML TIKKO** şehidi **Armenak Bakır**'ın da mezarı taşınmak zorunda kalmıştır. Armenak Bakır'ın şehit düşmesi sonrası mezarının düşman tarafından kimsesizler mezarlığına gömülmesi üzerine yoldaşları cenazeyi kaçırarak tekrar köye getirmişlerdi. TC güçleri yine Armenak Bakır'ın mezarını tekrar kazıp Armenak'ın cenazesine işkence yapmaları üzerine köylüler yeniden onu getirip mezarı geri koymuşlardı.

Bu kez de Armenak'ın mezarı kazılırken köylüler ise sık sık Armenak ile olan anılarını anlattılar. Armenak'ın yeni yapılan köy mezarlığında defnedilmesinin ardından mezar başında anma yapıldı. Aynı zamanda KCK'nin medyaya yaptığı açıklamada da Pembelik Barajı'nın yapıldığı noktada 100'e yakın gerilla cenazesinin olduğu ve cenazelerin baraj altında kaldığı belirtilmişti. **(Dersim'den bir ÖG okuru)**

"Oğlum bu şehirde öldürüldü, davası burada görülmeli!"

H. Merkezi: Gezi İsyanı'nın merkezlerinden biri olan Antakya'nın ilk şehidi **Abdullah Cömert**'i vuran polisin yargılandığı davada ilk duruşma ancak 13 ay sonra 4 Temmuz'da gerçekleştirilebildi. Davaya katil polisin avukatlarının davayı başka bir şehre nakil etme istekleri ve Cömert ailesinin avukatlarının polise öldürme yetkisi verenlerin de yargılanması talebi damga vurdu.

Duruşma için sabahın erken saatlerinde Hatay Adliyesi önünde toplandı. Antakyalı devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların yanı sıra davayı çok sayıda avukat, gazeteci, milletvekili, **Taksim Dayanışması** izlerken, **Türkiye Barolar Birliği (TBB)**, **Mersin** ve **Hatay Barosu** davaya gözlemci olarak katılma talebinde bulundu.

Duruşmada ilk olarak, mahkeme başkanı, katil polisin avukatlarının davanın nakledilmesi talebinin Yargıtay'da olduğunu ve bu konuda henüz bir karar verilmediğini söyledi. Cömert ailesinin avukatları nakil talebine itiraz ederek "13 aydır ilk kez duruşma yapılıyor. Adalet erişiminin sağlanması nakil talebi ile engellenmek isteniyor" dediler. Cömert ailesinin avukatlarından Av. **Hatice Can**, davanın anlaşılabilirliği için ilk olarak Gezi İsyanı'ndan bahsedilmesi gerektiğini belirtti. Biber gazının kimyasal bir silah olduğunu hatırlatan Cömert ailesinin avukatları, sanık sandalyesinde Başbakan, İçişleri Bakanı ve Hatay Valisi'nin de oturması gerektiğini belirtti. Tutuksuz yargılanan sanık polis **Ahmet Kuş**'un tutuklanmasını talep eden avukatlar "Kasten öldürmeden yargılanan sanık nasıl tutuksuz yargılanıyor?" diye sordu.

Abdocan'ın babası, adaletle güvenmediğini ve erişemediklerini söyleyerek duruşmaya katılmazken, avukatların ardından duruşmaya katılan Cömert ailesi fertleri de konuşma yaptılar. İlk sözü, Abdocan'ın abisi **Zafer Cömert** aldı ve "Ben, Recep Tayyip Erdoğan tarafından katledilen Abdocan'ın abisiyim" dedi. Ethem'i ve Abdullah'ı vuran polislerin hala dışarıda olduğunu, Berkin'i vuran polisin ise hala belirlenemediğini hatırlatan abi Cömert "Dava nereye kaçırılırsa kaçırılırsın, biz dosyanın peşini bırakmaya çağız" dedi. Daha sonra Abdocan'ın annesi **Hatice Cömert** davanın taşınması talebine itiraz ederek, "Bu dava Hatay'da görülmeli, oğlum bu şehirde öldürüldü" dedi.

Bizde "F", "komşuda" "G" Tipi: Faşist uygulamada harf farkı

Başbakan Samaras ve suç ortağı PASOK'un ortak hükümetinin baskılarının adresi şimdi de hapishaneler olmakta. Zaten kötü koşulların ve hak gasplarının hakim olduğu uygulamalar yeni yasa ile resmiyete büründürülmekte.

Mevcut kriz, halkların gelişen mücadele dinamizmiyle beraber ekonomik-finansal yarı çaptan çıkarak ideolojik-politik temel akslara kadar sirayet etmekte. Saldırıların stratejik muhtevası, "olmak ya da olmamak" denklemiyle açıklanmakta. Fakat denklem o kadar karmaşık hale geldi ki, hiçbir formül çare olamamakta. Sistem, günü birlik ürettiği ürünleri pazarlamada gösterdiği hüneri kendini ideolojik ve siyasal olarak kitlelere pazarlamakta gösterememekte. Üretilen ideolojik-siyasal argümanlar kitlelerde kabul görmediği gibi yeniyi keşfetme ve bulma arzusu ve umudu filizlenen

Dün ülkemizde "F" tipi ile karşılaştığımız derinlikli ve uzun vadeli saldırı stratejisini, Yunanistan halkı ise "G" tipi olarak yaşamaktadır. Yani Yorgo ile Ahmet'in yaşadığı saldırı aynı ama adları gibi sadece saldırıların isimlendirilmesi farklıdır.

Başbakan Samaras ve suç ortağı PASOK'un ortak hükümetinin baskılarının adresi şimdi de hapishaneler olmakta. Zaten kötü koşulların ve hak gasplarının hakim olduğu uygulamalar yeni yasa ile resmiyete büründürülmekte. Mevcut yasa eski savcı ve şu an Adalet Bakanı olan X. Atanasiou'nun eline olağanüstü yetkiler yüklemekte.

pihane içinde uygulamak istediği faşizan politikaların rahat ve sonuç alıcı olmasını sağlamakta.

Hükümetin en önemli argümanı ise, toplumun güvenliği, "suç" oranlarının azaltılması ve hapishanelerden firarların engellenmesi. Bunun için de yasa ya yüksek güvenlikli hapishaneler yasası denmekteydi. 22 Haziran 2014 gününden itibaren açlık grevinde olan tutsakların ve onları destekleyen ailelerin, devrimci, demokrat, aydın, ilerici kesimlerin mücadelesinin tek amacı yasanın kabul edilmemesiydi. Fakat, toplumun tepkisine rağmen, hükümet geri adım atmayarak, yasayı 31 Haziran'da yapılan meclis oylamasında kabul etti.

Yasanın kabul edilmesi hem hapishanelerde hem de dışarıda süren mücadelenin gerilemesini değil tam tersine keskinleşmesine neden olacaktır.

Ve burada tüm gözler hapishanelere çevrilmiş durumda. Yaklaşık 4.000 tutsak, ülkenin farklı hapishanelerinden eylemlere katılıyor veya destekliyor. Tutsakların sağlık durumları kötüleşmeye ve bazıları hastanelere kaldırılmaya başlandı. Hükümeti direniş derecesi yüksek bir yazın beklediğini söyleyebiliriz. Yunanistan'da tutsakların mücadelesini en iyi bizler anlarız. Bunun için de bulunulan her alanda dayanışma eylemleri düzenlenmeli, TKMP'nin basın açıklamalarına konu edinmeli ve Yunan hükümetine baskı oluşturulmalıdır. Çünkü bir halk deyimiyle ifade edecek olursak "komşuda pişen ve zaferle sonuçlanan bir direnişten" bize de düşecek bir pay mutlaka olacaktır.

kitleler ile sistem arasındaki asimetrik çatışmanın da nereye varacağı hakim sınıflar tarafından tam olarak kestirilemiyor.

Bunun için sistem açısından günü kurtaran ve direnişler karşısında kendini tüketen çözümlere başvurulmakta. Direniş ve isyanları bastıramayan sistemin, tarihten günümüze en önemli subabı hapishaneler olmuştur. Ülkelere göre biçim ve yöntemlerde farklılıklar olsa da, özde aynı amaç güdülmüştür. Sokakta bastırılmayan hareketler, mahpuslarda boğulmaya çalışılmıştır.

Bakan, tutsakların ne zaman ve nereye nakil edileceğine, hangi hastalıkların serbest bırakılma gerekçesi olacağına, kimlerin ne kadar süreyle tecritte kalacağına karar verebilmekte.

Tutsakların iletişim hakları kısıtlanmakta, "suç" işlemleri veya tehlikeli olma durumlarına kanaat getirildiğinde uzun süreli tecritte tutma yetkisi verilmektedir. Yasa, hapishane güvenliğinin polise verilmesini de öngörüyor. Ayrıca, bakan hapishane yönetimine tamamen kendine yakın olan isimleri atayarak, ha-

"Bize sarılmayı bile çok gördüler"

H. Merkezi: Tekirdağ 1 No'lu F tipi Hapishane'de tutsak olan TKP/ML davası tutsağı **Ali Gülmez**'in akrabaları darp edilerek gözaltına alındı. Hapishane yönetiminin hakkında açtığı disiplin cezası davası nedeniyle Tekirdağ Adliyesi'ne götürülen Gülmez'in akrabaları ona sarılmak isteyince darp edilerek gözaltına alındı. Gülmez'in saldırıya uğrayan yengesi **Fadime Gülmez**, Ali Gülmez'i ilk defa gören yeğeni Hazal'ın kuzenine bir kez olsun sarılması için hapishane komutanından izin istediğini ancak bu-

nun kabul edilmediğini dile getirdi. Bunun üzerine mahkeme bitiminde aynı talebi hakime iletildiğini, ondan ise "Ben karışmam, komutandan izin almanız gerek" yanıtını aldığını belirtti.

Gülmez'in inisiyatifin komutanda değil hakimde olduğunu hatırlatması üzerine hakim Hazal'ın kuzenine sarılmasını kabul ettiğini aktaran Gülmez, hapishane komutanının araya girerek "Dışarıya çıkalım, öyle sarılırsın" dediğini ve dışarıda saldırının yaşandığını ve gözaltına alındıklarını ifade etti. Fadime Gülmez yaşananlara dair "Bize sarılmayı bile çok gördüler. Bunlar insan olamaz" dedi.

Elazığ'da okurumuza tutuklama

H. Merkezi: Elazığ'da **Alicem Kaya** isimli okurumuz, geçtiğimiz hafta gözaltına alınarak tutuklandı. Konu ile ilgili bölgeden bir okurumuzun gönderdiğini bilgilendirmeyi sizlerle paylaşıyoruz:

"27 Haziran günü Elazığ'da Partizan ve YDG okuru **Alicem Kaya** adlı yoldaşımız Yeni Demokrat Gençlik ve Özgür Gelecek gazetesi ni okuduğu ve eylemlere katıldığı gerekçesiyle faşist kolluk güçlerince evine baskın yapılarak gözaltına

alınmıştır. Kendisiyle ilgili gözaltına alınış sürecinde yeterli sağlıklı bilgiye geç ulaşabildiğimizden dolayı haberi yeni sizlere ulaştırabiliyoruz. Yoldaşımız şu an Elazığ Hapishanesi'nde tutulmaktadır.

Kendisini ziyarete gittiğimizde; iyi olduğunu, mücadelesine kararlılıkla devam edeceğini ve yoldaşlarına selamlarının iletildiğini söyledi. Ailesi, sevenleri ve yoldaşları olarak bizler en kısa süre içinde bırakılması için girişimlerimizi sürdürmekte ve ailesiyle dayanışma içinde bulunmaktayız."

Ulaşımında yeni uygulama, halk isyanda!

İzmir: İzmir Büyükşehir Belediyesi "ulaşımda devrim" diyerek ulaşım için yeni kararlar aldı. Uzun hatları iptal edip aktarma sistemine yönlendirme yapılan yeni sistem için Belediye Başkanı **Aziz Kocaoğlu** "Ben istedim" dedi. Kocaoğlu'nun "Seçim dönemi bu kararı vermiştik, 3. Başkanlık dönemim ilk icraatı olacaktır, tüm eleştirileri üstleniyorum"

dediği yeni sistem; yeni metrolar tamamlanmadan, yeni körfez gemileri gelmeden ve İzmir halkı bilgilendirilmeden hayata geçirildi.

Pek çok durağı ve otobüsü iptal eden Kocaoğlu'na isyan eden halk gideceği yere hangi otobüsü kullanarak gideceğini bilmemenin şaşkınlığı içinde. Uygulamanın amacının, İzban ve metro kul-

lanımını artırmak olduğu söylenirken, bunun ulaşım sorununu ne kadar gidereceği soru işaretidir. Büyükşehir Belediyesi ES-HOT Genel Müdürlüğü ise yeni sistemin olumlu etkilerinin görülmeye başladığını savunuyor. Aziz Kocaoğlu'na atılan tweetlerde "İzmir'de trafiğe çözüm bulmak için otobüs azaltan Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nu 1 günlüğüne #eshot ile işe gidip gelmeye davet ediyorum" denilerek çekilen çile işaret edildi.

"Yaşar İnce serbest bırakılsın"

İstanbul: F Oturumu 120. haftasında Galatasaray Lisesi önünde Sincan 1 Nolu F tipi Hapishane'de tutulan hasta tutsak **Yaşar İnce** için gerçekleştirildi. İnce'nin avukatı **Kübra Gündüz** söz alarak tecrit koşullarındaki İnce'nin birçok hastalığının bulunduğu ve hapishanede gerekli bakımı görmediğini, hastaneye dahi götürülmediğini aktardı. Gündüz, "Bizler mücadelemizi hukuk cephesinden vermeye devam edeceğiz" dedi.

Geçtiğimiz günlerde verilen mücadele sonucunda tahliye olan **Gülnaz Akkurt** ve **Mahsun Eken** de eyleme dahil oldu. Akkurt Lokman Akbaba ile yıllarca aynı yerde kaldıklarını ve Akbaba'nın gün geçtikçe eridiğini belirterek "Tahliye olduk ama bizim yaşadığımız sahte özgürlük" dedi. Daha sonra yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdi.

Çorum katliamı unutulmadı!

H. Merkezi: 1980 yılında gerçekleşen ve 53 kişinin katledilmesi ile sonuçlanan **Çorum Katliamı**, 34. yılında unutulmadı. **Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Çorum Şubesi** ile **Çorum Alevi Kültür Merkezi** tarafından düzenlenen anma çerçevesinde Bahabey Caddesi'nde toplanan yüzlerce kişi, Çan Saat Meydanı'na yürüdü.

Yürüyüşün ardından katledilenler anısına saygı duruşu gerçekleştirilen etkinlikte katliam günlerinin tanıklarından olan avukat **Sadık Eral** bir konuşma gerçekleştirdi. Katliamın örtbas edilmeye çalışıldığını vurgulayan Eral konuşmasında "Kimse bizim yaramızı sarmadı, katiller bulunup gereken ceza verilmedi. Bizler bu davayı mahşere bırakmayacağız, hesabını bu dünyada soracağız. Bizler bir katliamda, her ölümden daha da çoğalacağız" dedi.

Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı **Doğan Demir** de gerçekleştirdiği konuşmada "21'inci yüzyılda halen evlerin işaretlenmesine, fişlemelere, kamuda bir yere getirilmemeye siz göz yumamazsınız" diyerek Sünni kesimlere dayanışma çağrısında bulundu.

CHP Genel Başkan Yardımcısı **Şafak Pavey**'in konuşması sırasında HDP'liler Pavey'i protesto ettiler. "Dersim'in hesabı sorulacak" sloganı atan HDP'liler, Dersim katliamının sorumlusu olan CHP'nin konuşmaması gerektiğini belirterek Pavey'in kürsüden inmesini istedi.

YDG, yaz sürecini divan toplantısı ile başlattı

Yeni Demokrat Gençlik 28-29 Haziran günü yaz sürecini örgütlemek için birçok alandan YDG'lilerin katılımı ile divan toplantısını gerçekleştirdi. İki gün süren divan toplantısında birinci gün **YDG'nin geçmiş süreç değerlendirmesi** başlığı altında birçok konu tartışıldı. Toplantının ilk gündemi YDG'nin üç aylık faaliyet değerlendirmesi idi. Bu başlık altında: 1 Mayıs, 6 Mayıs ve 18 Mayıs, Soma eylemleri, Beşler'in cenaze süreci, Gezi şehitlerinin mahkemelerine katılım, Gezi İsyanı yıldönümü eylemleri, Lice eylemleri tartışıldı.

LYS ve YGS süreçlerinde liseli eylemlerinin değerlendirilmesi süreçleri tek tek ele alınarak alanlar faaliyet değerlendirmesinde bulunuldu. Değerlendirmeler sırasında öne çıkan konular eylemlilikler sürecinde örgütlü bir şekilde hareket edebilme, komisyon tarzı çalışma şeklinin uygulanması idi.

Divan toplantısının ikinci gündemi ise **YDG'nin bir yıllık faaliyet değerlendirmesi** idi. Bu başlık altında ise: YDG'nin karar alma mekanizmalarının işleyiş tarzı, kurumsal yapı ve merkezi hareket etme, toplumsal hareketliliklere YDG'nin gösterdiği refleksler, komisyonların önemi, kolektif hareket edebilme, politik eğitim konuları tartışıldı. Tartışmalar esnasında YDG'nin merkezi olarak hareket edebilmesi ve kurumsallaşması konuları ön plana çıktı. Düzenli olarak gerçekleştirilen divan toplantıları, yılda bir kere yapılan konferans, kampanya süreçleri ve ayda bir çıkan YDG dergisi kurumsallaşma çalışmalarımızın birer adımı olarak değerlendirildi. Merkezi olarak hareket etme konusunda alanlarda yapılan karne eylemleri ise bizim için olumlu birer adım olarak değerlendirildi. Ayrıca yükselen kitle hareketlerine gösterdiğimiz refleksleri ve örgüt olarak hareket etme bilincini de detaylı olarak tartıştığımız toplantıda anlık gelişen

eylemlerde kitlelere öncülük edebilme, bu eylemlere ilişkin YDG olarak merkezi çağrılarda bulunabilme konuları tartışıldı.

Toplumsal hareketlerde özne olabilme misyonumuzu da detaylı bir şekilde ele aldık. Gündem sonlandırılırken her YDG'linin toplumsal olaylara kayıtsız kalmaması ve merkezi çağrılar yazma konusunda kendini sorumlu hissetmesi kararı alındı. Alanlarda komisyonları nasıl işlettiğimizi ve var olan komisyonların işlevlerini öncelikli olarak ele alırken, çoğu alanımızda komisyonların tam anlamıyla işletilemediği dikkat çekti.

İkinci gün ise **YDG'nin yaz faaliyeti ve politik eğitim konuları** tartışıldı. Politik eğitim konusunu iki başlık altında değerlendiren YDG'liler öncelikli olarak kolektif eğitilmesini daha sonra ise bireysel eğitimi tartıştılar. Tartışmaların bireyin politikleşmesi ve alanın politikleşmesi ekseninde gerçekleştirildi. İkinci günün bir diğer başlığı ise **yaz sürecindeki YDG faaliyetlerinin planlanmasıydı.**

İlk olarak 8-25 Temmuz tarihleri arasında Antakya-Samandağ'da gerçekleştirilecek olan **Evvel Temmuz Festivali'**ne ilişkin YDG'nin politikaları ve kitlelere materyallerle gidilmesi konulu tartışmalar yürütüldü. Bunun yanında 10 Temmuz **Ali İsmail Korkmaz**'ın ölüm yıldönümünde ise bunun bütün alanlarda özellikle de Antakya'da gündemleştirilmesi bu yönlü çalışma yürütülmesi kararı alındı. 31 Temmuz-3 Ağustos tarihleri arasında gerçekleşecek olan **Munzur Festivali'**ne ilişkin şehrin özgün koşullarından dolayı faaliyet sürecinde gündemleştirilmesi gereken konular ele alındı. Temel olarak gündemleştirilmesi gereken konunun kalekollar ve devletin buradaki politikaları olduğu yönlü tartışmalar yürütüldü. Çalışmalarımızın komisyonlar ile örgütlenmesi ve günlük YDG toplantıları ile gün içerisinde

gerçekleşecek olan faaliyetin planlanması kararı alındı.

Yaz sürecinin bir diğer faaliyeti olan köy çalışmasında ise eğitim çalışmalarının nasıl gerçekleştirileceği hangi kaynakların okunacağına dair tartışmalar yürütüldü. YDG'liler tarafından yazın gerçekleştirilecek olan bir diğer çalışma ise **Emek Kampanyası**. Emek Kampanyası kapsamında YDG'nin dergi borçlarının ödemesi hedefleniyor. Bu kapsamda YDG'lilerin yaz sürecinde çalışarak YDG'ye mali olarak katkıda bulunması kararı alındı.

Genç Kadın Komisyonu toplantımızı gerçekleştirdik

Divan toplantımızı içerisinde ayrıca kadın komisyonu toplantımızı da gerçekleştirdik. Komisyon toplantımızda ilk olarak geçmiş dönem değerlendirmesi yaptık. Tartışmamızın sonucunda eksik kaldığımız yerleri önümüzdeki süreçte göz önünde bulundurarak faaliyetimizi gerçekleştirme konusuna vurgu yaptık. Ardından toplantılarımızı divan toplantılarına yedeklenmeden kendi örgütlenmelerimizi, faaliyetlerimizi yapacağımız toplantılar alma kararı aldık. Önümüzdeki dönemde Mersin'de bir eğitim çalışması kararı aldık.

Daha sonra 21-22 Haziran'da gerçekleştirilen YDK buluşmasını değerlendirdik. Buluşmada YDG'li kadınlar olarak görünür olmadığımız açığa çıktı. Aynı zamanda genç kadın komisyonu olarak buluşmaya katkımızın olmadığını ama buluşmanın bize katkısının olduğunu tartıştık. Son olarak Dersim Ovacık'ta YDK'nin yapacağı özgün kadın çalışmasına **Genç Kadın** olarak katılma kararı aldık. Daha sonra YDG'nin yapacağı köy çalışmasında bizler de Genç Kadın olarak komisyonlar kurup eğitim çalışmalarını alma kararı aldık. (**Yeni Demokrat Gençlik**)

#LGBTİ: "Ne hastayız ne de yalnız!"

H. Merkezi: 2 Temmuz günü, İzmir'de, 17 yaşında **Okyanus Efe Özyavuz** isimli bir trans erkek, ardında "Ne b.ka yaradı normal olmak?" mesajı bırakarak intihar etti. Bunun üzerine LGBTİ'ler ve çeşitli kurumlar, İzmir ve İstanbul'da eylem gerçekleştirdi.

İZMİR

Erbil Süel Mağazası önünde bir araya gelen kitle, Okyanus'u anarak, trans cinayetlerinin politik olduğunu bir kez daha haykırdı. Eylemde kitle, transfobik aile ve topluma mesajlar veren dövizler taşıdı. Burada **Siyah Pembe Üçgen Derneği** tarafından yapılan açıklamada sessiz kalınmayacağı, örgütlenerek dayanı-

şarak, omuz omuza verilerek dimdik duracakları belirtilerek, "Alışın varız, buradayız, gitmiyoruz" denildi.

İSTANBUL

Galatasaray Lisesi önünde trans erkek kurumlarının çağrısıyla bir araya gelen LGBTİ kurumları "**Ne hastayız ne de yalnız; görün artık, buradayız**" yazılı pankart açarak eylem gerçekleştirdi. Burada yapılan açıklamada "normal"i korumak adına transların devlet baskısıyla sindirilmeye çalışıldığına vurgu yapan Serkan, "Siniyoruz! Varoluşumuz için özür dilemeyeceğiz" denildi. Devletin; polisi, öğretmeni, doktoru, kanunu, yönetmeliği va-

sıtasıyla ayrımcılığa yol açtığına dikkat çekilen açıklamada, "Duyuruyoruz: Faili devlet, faili toplum, faili 'normal'" denildi. Eyleme HDP, İHD, **Halkevci Kadınlar**, Demokratik Kadın Hareketi ve **Yeni Demokrat Kadın** da katıldı.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Halkız biz! Yeniden doğarız ölümlerde!

H. Merkezi: 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta 33 kişinin buldukları otelde yakılarak katledilmesinin üzerinden 21 yıl geçti. Ancak bu 21 yıl, her ne kadar Sivas davasını düşürüp, "Halkımız için hayırlısı olsun" deseler de, halkımızın içindeki yarının üzerini kapatamadı. Hala Sivas'taki alevlerin yakıcılığı binleri sokağa dökecek kadar güçlü. Hem de bu kez Soma ve Roboski'den gelenlerin taşıdığı acıyı da ekleyerek...

Sivas

Sabahın erken saatlerinde Türkiye'nin dört bir yanından gelen insanlar, Sivas'ın girişinde durduruldu. Araçlardan kimlikler toplanıp GBT yapılırken, bagajlar da açılarak pankartlar polisler tarafından "kontrol edildi". Sivas Cemevi önünde toplanan binler her geçen zaman başka illerin de gelmesiyle aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu on binlere ulaştı. Somalı işçiler ve Roboskili aileler de anmaya katıldı.

Yürüyüş sırasında ESP'lilerle polis arasında yaşanan gerginlik üzerine Partizan da ESP'ye destek vererek polise geri adım attı. Partizan, anmada "Dersim, Maraş, Sivas, Çorum, Gazi, Unutmadık, Unutturmayacağız, Devletin Alevisi olmayacağız" pankartıyla yerini aldı. Sivas sokaklarında "Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız" Partizan imzalı yazılamalar yer alırken ayrıca "Çiğdem Yılmaz ölümsüzdür" YDG imzalı yazılamalar da görüldü.

Madımak otelinin önünde devletin yoğun polis yığınağı yapması dikkat çekerken, Sivas şehitlerinin aileleri otelin içine girmek istedi. Ancak Madımak oteli yakınlarından 2 kişinin de isimlerinin Sivas şehitleriyle yan yana olmasına aileler, otele girmeyerek tepki gösterdi. Konuşmalar sürerken, "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" sloganına tepki gösteren ESP'lilerin, "Kahrolsun faşist Kemalist diktatörlük" sloganını atmaları üzerine CHP Gençlik Kolları ESP'lilerin üzerine yürüyerek provokasyon yarattı. Bunun üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşanırken, Partizan da olaya müdahale etti. HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş

ve birçok HDP milletvekili anmada yer aldı.

İstanbul

* **Sarıgazi:** Sarıgazi halkı Vatan İÖÖ önünden başlayan yürüyüşle festival alanında etkinlik gerçekleştirdi. On binlerin katıldığı anmada **Munzur Kültür Derneği, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan**'ın da aralarında bulunduğu birçok demokratik kitle örgütü ve dernek yer aldı. Yürüyüşün ardından festival alanında Sarıgazi Dayanışması'nın düzenlediği bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlikte, "Soma'yı unutma", "Lice'nin katili patron ağa devleti", "Gezi şe-

Antakya

hitleri ölümsüzdür" yazılı dövizlerle Sarıgazi halkı hiçbir katliamı unutmadığını ve unutturmayacağını bir kez daha göstermiş oldu.

* **Kadıköy:** Boğa Meydanı'ndan başlayan yürüyüşe yüzlerce kişi katıldı. Pir Sultan'ın resmi olan PSAKD imzalı pankart ve "Halkız biz yeniden doğarız ölümlerde" yazılı #direnkadıköy imzalı pankartın açıldığı eylemde, büyük dövizlere yazılı "Katil Devlet" yazısı taşındı. Eylem Boğa Meydanı'ndan Rıhtım'a ve devamla Mehmet Ayvalıtış Parkı'na kadar sürdü. Konuşmaların ardından Çarşı grubu Sivas şehitleri için dilek balonları uçurdu.

* **Esenyalı:** Esenyalı Mahallesi'nde anma etkinliği yapıldı. Etkinlikte ilk olarak Sivas'ta, Soma'da katledilenler şahsında tüm devrim şehitleri için saygı

Bursa

Bursa Alevi Dernekleri Platformu'nun çağrısıyla Setbaşı'nda toplanan kitle katledilenlerin resimlerinin olduğu pankart ve dövizler açarak yolu trafiğe kapattı ve Heykel'de bulunan Kent Müzesi'ne yürüdü.

Antakya

Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'in de aralarında bulunduğu Emek ve Demokrasi Güçleri Eğitim-Sen önünde 33 canı unuttuklarını haykırmak için toplandı. Kitle sloganlar atarak yürümek istedi. Polis TOMA'sı ve polislerle kitleyi durdurdu. Bir süre sonra polis çekildi ve yürüyüş devam etti.

Ankara

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve Alevi örgütlerinin çağrısıyla bir miting gerçekleştirildi. Toros Sokak'ta buluşulup Kolej Meydanı'na yürünmesiyle devam eden eylem aralarında Partizan'ın da bulunduğu çok sayıda devrimci, demokratik kurum katıldı. Ankara Partizan kitesinin bir kısmı Sivas'taki eylem için giderken, önemli bir kısmı da Ankara'daki mitinge katıldı. Partizan "Madımak, Roboski'dir, Lice'dir, Rojava'dır, Soma'dır, Telaferdir, Gezi'dir/Acılara son vermek için birlik olalım" yazılı pankart açan HDK-HDP kitesile birlikte yürüdü.

Mersin/Tarsus

Yarenlik Alanı'nda **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**'nin öncülük ettiği ve **Partizan**'ın da katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eylem, Yenice Gençlik Oluşumu'nun semah gösterisi ve ardından kültür sanat grubunun müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

Rize/Fındıklı

2 Temmuz için Özgür Gelecek okulları olarak afiş çalışmalarımıza devam ediyoruz. 2 Temmuz Sivas katliamının yaklaşmasıyla birlikte, Fındıklı'da yaptığımız afişler sivil faşistler tarafından geri sökülüyor. Bizler, bu saldırılar karşısında başlattığımız çalışmalarımızı istikrarlı bir şekilde sürdürmeye devam edeceğiz. **(Bir ÖG okuru)**

Dersim